

LIST OSNOVNE ŠKOLE SPLIT 3

GODINA XI BROJ 11 SVIBANJ 2012.

S

I

A

P

**GODINA PUTOVANJA!
(AUSTRIJA, LONDON, KANADA)**

20. OBLJETNICA PADA VUKOVARA

AKTULANO: O EUROPSKOJ UNIJI

AKTULANO: SNIJEG U SPLITU

INTERVJU: SAŠA ANTIĆ

KAZALO

Osnivač i izdavač:
Osnovna škola Split 3,
B. Bušića 6
21000 Split,
Tel. 461-317

Za izdavača:
Zdravko Delaš

Voditeljica novinarske grupe
i odgovorna urednica:
Katarina Piveta –Vidučić

Lektorice:
Neda Lelas,
Barbara Donkov-Zorčić,
Anita Goleš i Maja Čurković

Likovna urednica:
Ilonka Poljak

Fotografije:
Novinarska grupa,
nastavnici, internet

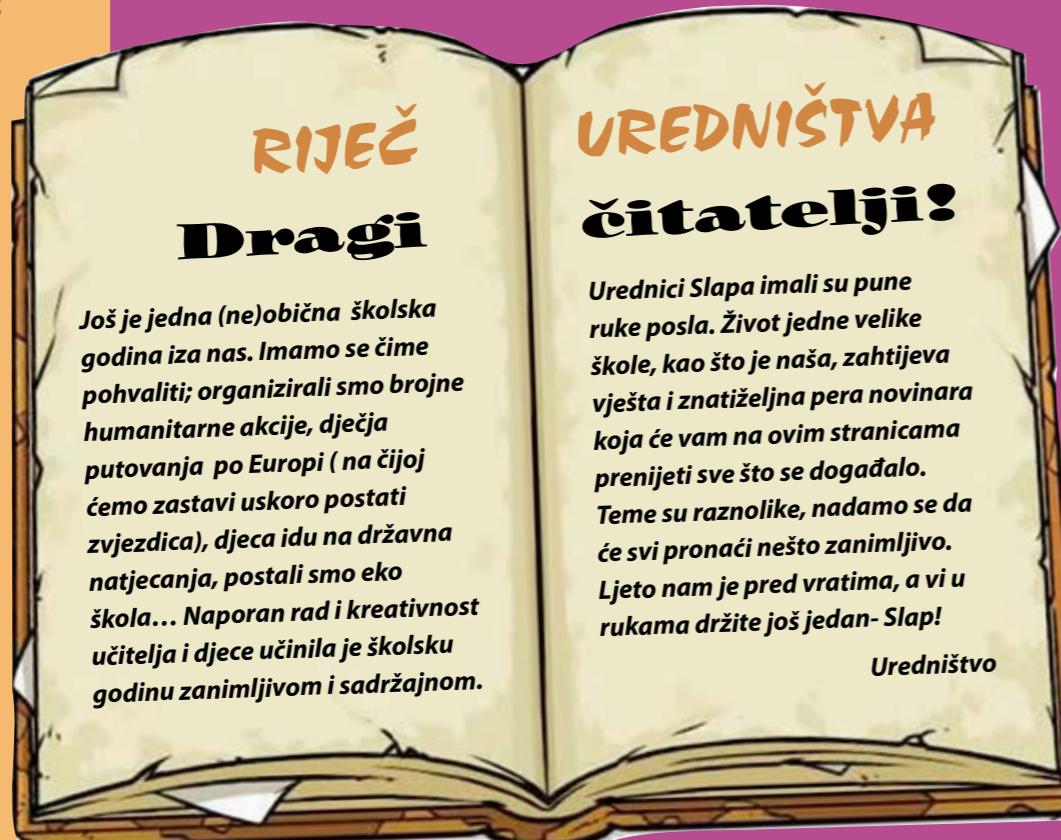
Autori naslovnice:
Darka Kulić, Ana Meštrović,
Lucija Ećim i Doria Šitić

Učitelji suradnici:
Ljubinka Jelaska i
Danijela Ohnjec

Dječje uredništvo:
Josipa Bičanić
Luka Kosor
Dora Lovrinčević
Veronika Šitum
Kristina Savarin

Grafičko oblikovanje:
Dragan Stojković
Tisak:
Slobodna Dalmacija

Naklada:
450 primjeraka

SRETNO PRVAŠI!

SRETNO PRVAŠI!

ČAKAVSKI KANTUN

LJUBO STIPIŠĆ DELMATA

SNIJEG U SPLITU

...JER PLOVITI SE MORA...

GODINA PUTOVANJA! PUTOPISI:

AUSTRIJA I LONDON

ZAŠTO LJUDI PUTUJU?

PUTOPIS: KANADA

EKSURZIJA OSMIH RAZREDA

INTERVJU: SAŠA ANTIĆ

GRAFITI: UMJETNOST ILI ZLOČIN

LIKOVNI IZLOG

TAJNA SRETNE DJECE

FACEBOOK (NE)DRUŠVENA MREŽA

BRINITE O SVOJEM RAČUNALU

DOGAĐAJNICA

MLADI LITERATI

KNJIŽNIČNO BLAGO GRADA SPLITA

PROČITALI SMO

DASKE KOJE ŽIVOT ZNAČE

HRANIMO LI SE ZDRAVO

IZMEĐU BOKSA I PLESA

SPORTSKI USPJEŠI

ZABAVA

Što 1. a zna o ljubavi?

Ljubav je veza koja nas spaja.
Zaljubljeni se vole srcem i pokazuju koliko jedno drugo vole.

Mihaela Glavurtić

Moji se susjadi non-stop ljube.
Zaljubljeni se vole.
Marieta Kuvačić

Zaljubljeni jedan drugom pomažu. Simpatiji mogu darovati parfem.

Tomislav Ivanović

Zaljubljeni se iskreno vole i ljube i nemaju drugu curu.
Leonarda Ivkošić

Ljubav je kad netko nekoga voli.

Zaljubljeni trče za ženama.
Luka Šunjić

Ljubav je kad se dvoje ljudi voli, ljubav je sreća.

Zaljubljeni daju jedno drugom poklone, zaljubljeni se grle. Simpatiji mogu darovati čokoladu.

Marin Denić

Ljubav je radost i ljepota.
Simpatiji mogu darovati ružu.
Mogu je zagrliti i poljubiti i mogu joj pokazati da je volim.

Bruno Cecić – Sule

Ljubav je kad se mama i tata vole.
Zaljubljeni mogu dobiti bebu.
Gabriela Maleć

Simpatiji mogu darovati sreću.
Andela Bužančić

PRVAŠKI RAZGOVORI

Razlikuje li se škola mnogo od vrtića?

Toma: Malo više učim, ali mi je bolje nego u vrtiću.

Marino: Mislio sam da će odmah dobiti jedan, ali zapravo je kao u vrtiću.

Mirna: Ljepše mi je nego u vrtiću.

Da ste ravnatelj škole koje biste promjene uveli?

Toma: Da učenici ne divljaju.

Matea: Ja bih zapovjedila djeci da ne trče i ne viču po hodnicima i stavila bih radio u zid pa da svira.

Marino: Ja bih sva vrata obojio u crveno.

Mirna: Naredila bih profesoru iz engleskog da se ošiša.

Što biste htjeli biti kada odrastete?

Lucija: Ja bih htjela biti vila jer želim vidjeti svijet i pomagati ljudima kao winksice.

Luka: Ja bih htio biti učitelj, jer želim biti cijelo vrijeme u školi.

Laura: Ja bih htjela biti netko tko samo promatra svijet.

U drugom polugodištu počinje ocjenjivanje, je li vas toga strah?

Anja: Ne, ali mislim da mi je za prvu ocjenu najbolje dobiti tri.

Roko: Mislim da neću dobro znati i da će mi učitelj pokloniti četiri.

Stipe: Malo se bojam, ali mislim da će dobiti oko pet iz engleskog i hrvatskog.

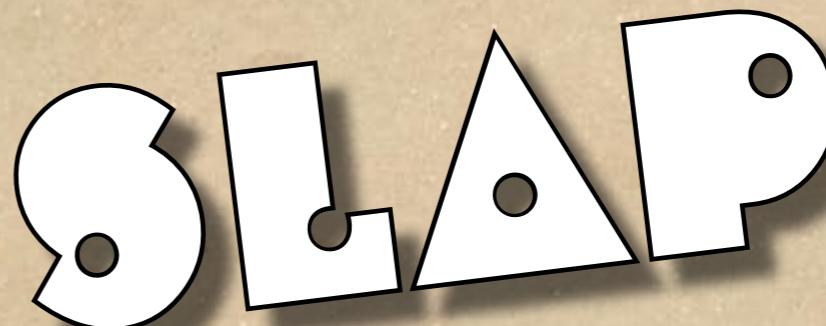
Koji vam je najdraži predmet?

Toni: Matematika, ali volim i hrvatski i vjeronauk.

Ana: Hrvatski jer volim čitanje i pisanje.

Ela: Volim pisati, ali mi još nismo učili pisana slova, a najdraži mi je hrvatski.

Laura Bošnjak i Bruna Bebić 8. c

Čakavski kantun Da se NE zaboravi!

Čakavske riječi, riječi našeg mora i kamena,
naših predaka, riječi koje govore o nama i
našim dalmatinskim korijenima, ostavljamo
u duhovno naslijeđe našoj djeci i unucima.

ČAKAVSKE RIČI I NJIHOVO ZNAČENJE

armat- pripremiti	lavurat- raditi
avizat- obavijestiti	libar- knjiga
balat- plesati	molaj!- pusti!
bandira- zastava	oćada- pogled
bokin- sić (posuda)	omendul- badem
dešfetat- dezinficirati	oprontat- pripremiti
fajerica- upaljač	ordenji- alat
fregula- malo	pasaj- prodi
friž- ogrebotina	pitura- boja
furešti- stranci	šćikadenta- čačkalica
galetina- keks	škoj- otok
gradikule- rešetka na kojoj se peče	šoldi- novci
gustrina- bunar	štajjun- doba
išat- podignuti	šuferini- šibice
jidan- ljut	takujin- novčanik
kalat- skinuti	terina- zdjela
kumpatit- ugadati	zoromad- ružmarin
	žmul- čaša

Maja Danijelović, 8. b

Štajjun od maslin

Od starih vremen pa do sad
Govori mi nono:
« Svi sveti i Mrtvi dan,
triba počet masline brat.
Reče se da triba
Skale na maslinu stavit.»

Tribi sve pripremit
Za branje:
Vriće, cerade, kante
I špage
Za vriće veživat.

Tribi bit sve na svon mistu,
Po staren običaju
I propisu.

Spiza se ujutro
Sa sobon nosi.
Za ručak se slana srdela
I crna maslina
Na kruv složi,
A iz žepa se
Koja suva smokva
I pinku omendula
U justa stavi

I nono bere
I uvik spominje:
« Maslina je vično
i sveto drvo,
triba je gledat,
gnjojiti, čistiti
i okolo nje lavurat,
pa će ti maslina
uvik svoje dat.»

A kad se masline
Fremaju brat,
Kad se otornaju
I uje u pitare
I kamenice slijie,
Tad nono svih
Pozove nas
I sebatina se napravi.

Jer sve mora bit
Po staren običaju
I propisu.

Maja Danijelović, 8. b

Pasika moja

Kad prođen kroz moju kontradu
I vidin svoju intradu
I trud svoga lavura
Sarce mi se uzlupa.

Pasika je sva uzlavorana
Ne moreš je vidit od dike
Zelena, procvitana
Ne moreš je gledat od divote.

Loza rodna, maslina plodna
Levanda modra, smokva slotka
Mendula slasna.

Sve zeleni, cvita, vonja
Trudi moji i
Pasika moja.

Maja Danijelović, 8. b

Dvi, tri o fureštim

Lipšeg lita
od onog u Dalmaciji,
vidit nećete.
Svaki furešt
koji ariva tad
na neki naš škoj
ili u neko malo mesto naše to zna.

Điraju furešti kalama,
na rivi piju kafe i po cile dane planduju.

Dok oni čakulaju,
kurjožaste babe kontreštaju.
„Vidi onu bjondu!“

Dervenik Veli (četiri ure o jutra)

Ni se dan još ni rodi,
a naši stari već ode
bukavadon onindit Maltu.
Ne bacilaju se oni,

vengo
s artijon u barketu
i put mirnega mora.
Al ne gredu oni u ribe tek tako.

Prvo drekon probude cilu valu,
da svi znadu da veli ribari kreću,
a i galebovi in
pri pomognedu.
A onda zovu malog Derveničkog
da in cimu odrši.
Upale pentu ili laglje veslima.
Tek onda zalome barketon iza cabline.

Laura Bošnjak, 8. c

„Koliko joj je šoldi da ovi šempija za
onaj bračolet?“
„Ma ča nose u tin pustin boršama?“

Mularija se dileta
u mlade Čehinje i Njemice.
Možda večeras budu imali rendes?

Vonj brujeta čuje se iz jedne kuće.
Žmorfije još uvik brontulaju,
a furešti i dalje side na svojin
katridama,
piju i čakulaju.

Ena Jurić, 8. c

Čakavski kantun

LJUBO STIPIŠIĆ

DELMATA

*U*čenici sigurno bolje znaju da je on otac poznatog pjevača (i izvan granica naše zemlje) Gibonija.

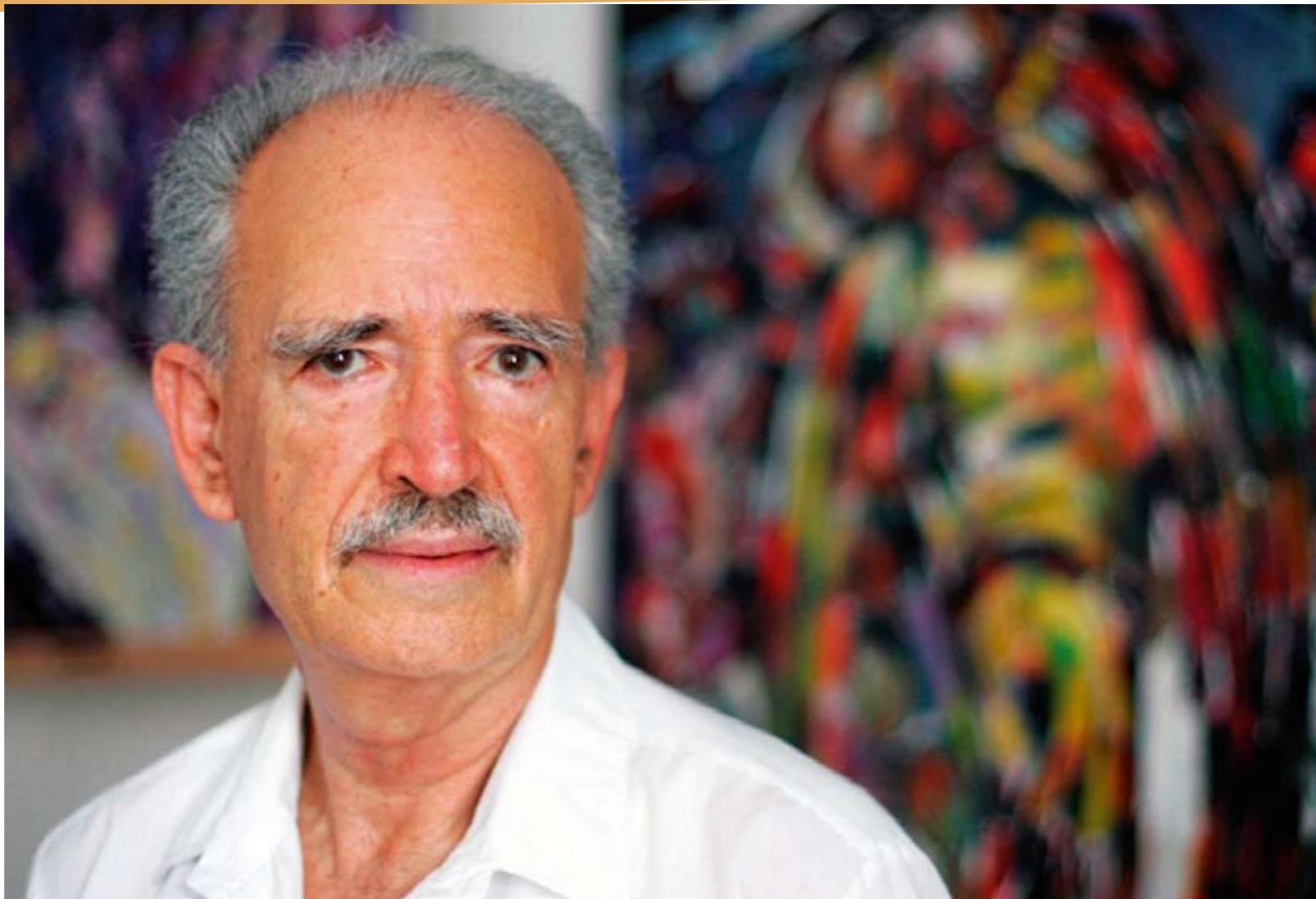
Nešto stariji čitatelji znaju zašto smo ove retke posvetili Ljubi Stipišiću.

Napustio nas je najbolji čuvan dalmatinske glazbene baštine. Ostali smo bez sjajnog pjesnika, muzikologa, skladatelja, aranžera, obrađivača, dirigenta, melografa i voditelja klapa.

Ljubo Stipišić rodio se 1938. godine u Splitu. Rodom je iz Vrbanja na otoku Hvaru.

Učitelji glazbe su mu bili Josip Zjačić i Silvije Bombardelli. Kao veliki zaljubljenik klapskog glazbenog izričaja, pokrenuo je brojne klapske manifestacije: Festival dalmatinskih klapa, Solinske ljetne priredbe, Smotra dalmatinskih klapa na Klisu, Sućuračka prikazanja, Susreti dalmatinskih klapa „Sudamja“ te korizmeno tradicionalno pučko pjevanje u Velikom tjednu „Puče moj.“ Popularnost je stekao kao voditelj i osnivač brojnih klapa: Vokalisti Salone, Trogir, Kantaduri, Jeka Jadrana. Skladao je brojne skladbe za klapе i zborove.

Najviše će ostati zapamćen po skladbi „Dalmatino povišću pritrujena“ kojom je pobijedio na Festivalu u Omišu 1973. godine, a koja je postala *neslužbena dalmatinska himna*. Kao melograf zabilježio je i sačuvaо od zaborava više od 200 dalmatinskih pučkih napjeva.

Autor je više književnih djela i mnogih zbirk narodnih napjeva.

Utemeljitelj je časopisa „Bašćinski glasi“ i glazbene edicije „Leut.“ Pisao je čakavsku poeziju, a svoje čakavske pjesme objavio je 1988. u knjizi „Delmatiana.“ Izdane su tri njegove knjige „Mojih prvih 100 pjesama za dječje klapе i školske zborove“, „Moje prve 222 pjesme“ i „Identitet.“ Dobitnik je Nagrade grada Splita, Nagrade grada Solina za životno djelo, odličja Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića, a

dodijeljena mu je i nagrada Porin za životno djelo za poseban doprinos vrednovanju narodne glazbe u hrvatskoj kulturi.

Nabrajajući podatke ne ćemo, niti možemo otkriti svu veličinu čovjeka koji je Dalmaciju vezao uz svoje ime, čiju je bremenitu povijestispjevao u pjesmi Dalmatino. Slušajući ovu pjesmu, čini mi se kao da iznova proživljavam sudbinu dalmatinskoga čovika koji bez obzira na svu težinu života ostaje dosljedan u svojoj neizmjernoj ljubavi prema škrтome i solju

okupanome kamenjaru. Toliko je pjesamaispjevano o Dalmaciji, ali sve one ponekad se čine samo kao bliјedi odraz već istrošenih nota prema ovoj pjesmi. Ona je više od pjesme. Možda zato što je Ljubo Stipišić imao dvije majke, onu koja ga je naučila prvu čakavsku rič i onu drugu u čijem se naručju smirio u 74. godini života.

Možemo se samo nadati da će mlade generacije nastaviti tamo gdje je on stao. Čuvajući našu čakavicu, čuvamo svoj identitet. Tek onda imamo pravo reći da volimo Dalmaciju.

Dalmatino povišću pritrujena

PUTE, LAZE PIZON DUBLI TOVARI,
GUSTIRNE ŽEDNE MIJUN SIĆI I LATI
KONKULANA ŠKINA TEŽAKOV OD MOTIK
PO ŽURNATIN,
ŽURNATIN PRITRUJENA.

PRAGE KALET ŽNJUTIN DUBLI PUNTARI
NABOJ DALMATINE REBATI NA DRAČI
KROZ KADENE DICU ČIĆAN PASLI,
A JUDI DRITI KA KOLONE.
DALMATINO, POVIŠĆU PRITRUJENA!

INTRADU PRAVICE S TILIN ŠTRUKALI.
DALMATINO, POVIŠĆU PRITRUJENA!
ROD PUNTARSKI RESA NA DRAČI;
DALMATINO, POVIŠĆU PRITRUJENA!
DITINSTVON GLADNIN POVIST ŠTRUKALI;
DALMATINO, POVIŠĆU PRITRUJENA!
KROZ KADENE DICU ČIĆAN PASLI,
A JUDI DRITI KO KOLONE,
DALMATINO, POVIŠĆU PRITRUJENA!

Intradu pravice s tilin štrukali.

Dalmatino, povišću pritrujena!

Maja Danijelović, 8. b

SNIJEG U SPLITU

SNIG U SPLITU

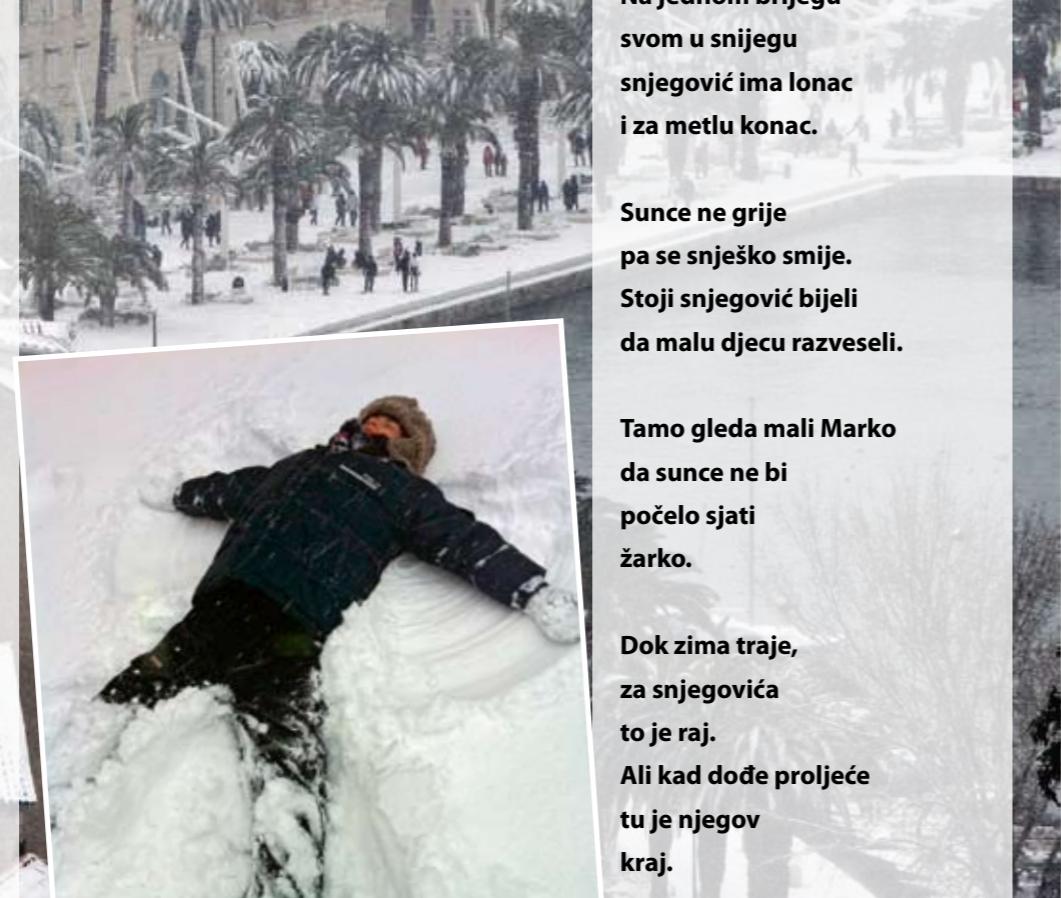
ZIMA ZA PAMĆENJE:

Dogodilo se i to, Split prekriven snijegom, ma ne... Ne snijegom, bila je to prava mečava kakvu grad nije doživio. Ni najstariji ne pamte takvoga nevremena! Prvi dan smo se toliko vesili, grudali, pravili snjegoviće, „skijali“ sa svim mogućim i nemogućim pomagalima.

Drugi dan još uvijek nismo vjerovali, budili se i trljali oči, u nevjericu promatrali, to ipak nije bio san. Djeca su u najranijim jutarnjim satima bila pod punom snježnom opremom za još jedan dan zimskih radosti, naravno, danima nije bilo škole!

Split je zahvatila ciklona i činilo se da snijegu ne će biti kraja. Dani su prolazili, vijesti o polomljenima u splitskim bolnicama, o HGSS-u čiji su volonteri spašavali gladne i gotovo smrznute ljudi u splitskom zaleđu više nisu bile simpatične ni smiješne (barem većini nas). Snijeg je zaista dobrodošla pojava u jednom topлом mediteranskom gradu, svi smo ga željno iščekivali, ali kako to obično biva, nenavikli i nepripremljeni mnogim građanima snježne radosti pretvorile su se u bolno ležanje u krevetu i to zbog neočišćenih pločnika! Tako smo polako (i očito na teži način) naučili da trebamo sami počistiti vlastiti ulaz u zgradu ili kuću. Svladali smo i tu nastavnu jedinicu, spremni očekujemo iduću snježnu zimu!

Katarina Piveta Vidučić

SNJEGOVIĆ

Na jednom brijeagu
svom u snijegu
snjegović ima lonac
i za metlu konac.

Sunce ne grije
pa se snješko smije.
Stoji snjegović bijeli
da malu djecu razveseli.

Tamo gleda mali Marko
da sunce ne bi
počelo sjati
žarko.

Dok zima traje,
za snjegovića
to je raj.
Ali kad dođe proljeće
tu je njegov
kraj.

Lea Petrović i
Paola Oršulić, 2. d

Kada sam se jednog dana probudila i pogledala kroz prozor, vidila sam snig u Splitu.
Doručkovala sam, obukla se i izašla sa sestrom i bratom. Baš sam bila iznenađena!
Grudali smo se i pravili snjegovića. Sljedećeg jutra čistili smo auto i nizbrdicu. Sanjkali smo se na skalama. Bilo mi je baš lipa.

Tila bi da opet pada takav snig.

Lea Petrović, 2. d

Matko Marušić u našoj školi

Matko Marušić je odgovorio i na nekoliko pitanja o svom djetinjstvu, književnom radu i romanu Snijeg u Splitu...

Ne slažem se. I sam sam nastavnik. Život me uvjerio da je ocjena, koliko god bila objektivna ili ne, jedan od čimbenika koji potiču na učenje i omogućuje prepoznavanje najboljih.

Jeste li još od malih nogu pokazivali sklonost književnosti?

Citao sam jako puno. Čitanje je tajna svakoga oblika uspjeha, a napose užitka u životu i svijetu koji nam je Bog dao.

Imate li neke književne uzore?

Nemam neke određene uzore, ali preferiram humor, a ljubitelj sam "Pickwick kluba".

Čije je to djelo?

To je djelo Charlesa Dickensa. Vama bih preporučio roman Oliver Twist.

Jesu li događaji iz knjige Snijeg u Splitu stvarni?

Svi događaji su stvarni. Neki su spojeni u jedan, neki su malo doradeni, ali svi događaji u knjizi jednom su se dogodili.

Što vam prvo padne na pamet kada se sjetite vremena koje ste proveli u osnovnoj školi?

Prvo se sjetim svojih nastavnika, učiteljice Škarčić, učitelja Milata i razrednice Kapor. Neki učitelji zauvijek ostanu u našem sjećanju. Neki su bili strogi, ali i pravedni, a neke baš i ne volimo, ali od svih nešto možemo naučiti i ponijeti sa sobom u život dragocjeno znanje.

Kakav ste bili učenik?

Blistav. Šalu na stranu, meni je škola spasila život jer sam se iz dna društva pomoću škole uspio dokopati života dostojna čovjeka.

Slažete li se s prijedlogom da se ukinu ocjene na polugodištu?

Jeste li svoje djelo namijenili prvenstveno djeci da biste im dočarali kako je Split izgledao u to vrijeme ili možda odraslima koji se žele prisjetiti svog djetinjstva?

Knjige zapravo ne bi trebale imati službu, služiti mogu jedino umjetnosti. Sve moje knjige su o viteštvu, časti i ljubavi. Samo tome služe.

Da svoje djetinjstvo provodite u današnjem Splitu, mislite li da biste uopće bili u stanju napisati knjigu sličnu Snijegu u Splitu?

Bih. Ljudi se mijenjaju, vremena, pa i običaji, ipak smatram da je život uvijek lijep i dar koji nam je Bog dao. To vrijedi u svakom okružju, to se ne mijenja.

Možete li usporediti snijeg koji je ove godine pao u Splitu s onim snijegom o kojem ste pisali (ponašanje ljudi, dječja igra)?

Može se usporediti, ali ove je godine, osim zimskih radosti, donio i mnoge probleme, predugo je trajao i ostavio je neke ozbiljne posljedice. Djeca su se veselila, ali odraslima je stvorio dosta poteškoća.

Pišete li još koje novo književno djelo?

Da, trenutno pišem knjigu o svojem životu koja je svojevrsna kombinacija politike i humora. Rekao bih da je to autobiografija naroda - Vlaja.

Laura Bošnjak i Ena Jurić, 8. c

JER PLOVITI SE MORA...

KRUH SA SEDAM KORA

Možda se pitate zašto smo predstavili i odabrali baš ovog roditelja, baš ovo zanimanje? Od davnina ljudi otkrivaju nove kontinente, more nas razdvaja, ali i spaja. Biti pomorac! Možda je to san mnogih dječaka. Upoznati daleke krajeve, ljudе koji žive drugaćijim načinom života... Je li samo to život jednoga pomorca?

Možda ga ljudi tako doživljavaju, ali takav život krije brojne opasnosti, takav život je sve, samo ne običan. O tome nam je pričao **Dino Kuvačić**.

Dino Kuvačić je pomorac, točnije pomorski inspektor. Tijekom našeg razgovora otkrit će nam sve zanimljivosti, mane i prednosti svoga posla te zanimljivosti koje su se događale za vrijeme njegovih putovanja.

Kako ste se odlučili za posao pomorca, to ipak nije običan posao?

Privlačila me ljubav prema moru te želja za upoznavanjem kultura drugačijih od naše.

Da biste voljeli ovaj način života, prije svega trebate voljeti i poštovati more.

Kako ste se osjećali kada ste prvi put došli na brod, što ste tada morali raditi?

Bilo mi je sve nepoznato, ali sam bio spreman za taj izazov, učiti i vrijedno raditi. S vremenom čovjek shvati kako se ponašati u nekim neočekivanim situacijama.

Što radite danas?

Danas sam u istoj struci, ali zaposlen u uredu. Radim na poslovima vođenja i praćenja brodova koji trenutno plove morima. To je lijep, ali i izuzetno

odgovoran posao.

Kako izgleda vaš uobičajeni radni dan?

Dolaskom na posao provjeravam i pratim stanje brodova. Nakon toga pristupam rješavanju tekućih problema budući da se brodovi nalaze u različitim vremenskim zonama i njihova svakodnevica se odvija dok mi spavamo. Pod tekuće probleme spada opskrba broda vodom, hranom, svime što je potrebno da brod i život na njemu normalno funkcionišu.

Zasigurno ste posjetili mnogo zemalja i upoznali različite kulture, koja vam se zemlja najviše sviđa?

Svaka zemlja je specifična na svoj način, piše svoju povijest te ima svoje ljepote i kulturu. Nigdje nikad nisam doživio neugodnosti bez obzira na susrete s ljudima na kontinentima različitih rasa, religija i kultura.

Jeste li probali kakvu neobičnu hranu na nekom od putovanja?

Kineska hrana ima svoje posebnosti i egzotičnosti. Poznata je po svojoj raznolikosti boja i okusa. Kušajući njihovu hrani čovjek može shvatiti da u prirodi postoji mnogo različitih biljnih i životinjskih vrsta koje u našem kulturnom području nisu jestive, kao što su zmije, škorpioni...

Možda ste doživjeli nekaku dogodovštinu, nešto smiješno ili zanimljivo?

Zanimljivo je krenuti iz Japana avionom koji leti preko Sjevernog pola u Europu. Na tom putu dođe na Aljasku kako bi uzeo gorivo, ali tamo sleti po satu i datumu prije nego što je

krenuo iz Japana! Razlog je prelazak datumske granice na meridijanu.

Jeste li se u nekom kraju osjećali neugodno ili ste se bojali za vlastit život?

Da, u Pakistanu sam se osjećao neugodno zbog ratnog stanja.

Što vam najteže pada?

Odvojenost od kuće mi najteže pada. Nije lako otići na putovanje od nekoliko mjeseci, a pritom ne vidjeti svoje najdraže.

Danas sigurno možete komunicirati s njima putem interneta, olakšava li vam to život na brodu?

Današnja tehnologija je olakšala komunikaciju s domom. To se ne može usporediti sa komunikacijom od prije dvadeset godina kada su se slala pisma kojima je trebalo nekoliko mjeseci da dođu na određenu adresu.

Postoji izreka da je kruh pomorca kruh sa sedam kora, je li to doista tako?

Smatram da je ta izreka točna. Baš kao i svaki posao ima svojih dobrih i loših strana.

Čovjek izbiva iz svoje uobičajene sredine i obitelji. Potrebno je puno hrabrosti da bi čovjek otisao u nepoznatu sredinu, otisao u životnu avanturu te surađivao s ljudima odgojenim u potpuno različitim kulturama. Ne trebamo imati predrasude jedni prema drugima. To olakšava svakodnevnu komunikaciju u bilo čijem poslu, tako i mojem.

Sofija Solje i Moorea Kuvačić, 8. b

PUTOPIS

AUSTRIJA

zna se što je ljepše uređeno. Dvorac je izvana predivan.

Napokon, 30. ožujka – dan polaska u Austriju. Već nekoliko školskih godina, učiteljice njemačkoga jezika zajedno s ravnateljem pokušavaju organizirati putovanje učenika njemačkoga jezika u Austriju. Ove su godine konačno uspjeli. Nas 25 učenika zajedno s nastavnicama Marijom Krstinić i Silvijom Sinović krenulo je autobusom prema odredištu – Beč. Vozili smo se cijelu noć. Tijekom vožnje zabavljali smo se na razne načine: gledali smo filmove na njemačkom jeziku, pjevali i slušali njemačke pjesme te se međusobno upoznavali i pričali.

Ujutro, oko 8 sati, stigli smo u Beč. Nismo bili baš naspavani, dapače, bili smo umorni i iscrpljeni, ali po dolasku u grad raspoloženje nam se svima poboljšalo. Odmah smo otišli do ljetnikovca habsburških vladara – dvorca Schönbrunn. Prije razgledavanja unutrašnjosti dvorca, razgledati smo njegovu vanjštinu. Ne

Unutrašnjost je vrlo lijepo uređena. Prostorije su velike, bogate, raskošno uređene. Mislim da bi svatko volio boraviti u njima. Fotografiranje prostorija bilo je strogo zabranjeno. Nakon razgledavanja dvorca, uslijedilo je razgledavanje grada Beča. Prvo iz autobusa, a potom šetnjom. Gledali smo bečke zgrade i divili im se, jedna ljepša od druge! To je nešto neviđeno! Svaka je zgrada puna lijepih detalja koji joj daju posebnost. Sve su zgrade tako slične, a svaka je tako posebna. Ta je ljepota nešto neopisivo, naprsto čarobno.

Vidjeli smo i brojne crkve i živopisne trgrove. Na bečkim trgovima uvijek netko svira ili pjeva Mozartova djela, a neki se čak prerušavaju u Mozarta. Po bečkim cestama voze se kočije s turistima predvođene dvama konjima i jednim kočijašem. Kad ste u Beču, imate osjećaj da se vrijeme vratilo nekoliko stotina godina unazad, da ste okruženi grofovima, plemićima. To se mora vidjeti, osjetiti. Šetali smo tako gradom dok nismo osjetili glad.

AUSTRIJA

Kad smo se umorili i ogladjeli, otišli smo do restorana na ručak. Nakon ukusnog ručka, uslijedilo je vrijeme slobodnog razgledavanja grada, posjetili smo suvenirnice.

Primijetili smo da se u Beču isprepliće stari i novi način života, s jedne strane ceste prolaze kočije s konjima, dok s druge strane ceste ljudi voze moderne automobile ili se voze autobusima, tramvajima. S jedne strane ulice nalaze se zgrade uređene u secesijskom stilu dok su s druge strane ulice skupe, poznate trgovine s odjećom i obućom.

To zvuči čudno, ali u Beču je to nekako sasvim pravilno raspoređeno i lijepo je. Poslije obilaska trgovina, odlučili smo posjetiti Prirodoslovni muzej. Muzej je jako velik. U njemu ima svega i svačega. Mi smo vidjeli kosture ogromnih dinosaуra iz prošlosti, okamine neobičnih biljaka i životinja, predivne školjke koje reflektiraju svjetlost te razna kamenja neobičnog izgleda. Nakon posjeta muzeju, konačno smo došli u hotel i udobno se smjestili.

Sutradan ujutro, nakon buđenja, doručka, pakiranja kofera i odjavljivanja iz hotela, dočekao nas je snijeg! Uputili smo se prema Klagenfurtu u koji smo stigli za sat vremena. Odmah po dolasku otišli smo u Minimundus, gdje nas je već čekao vodič koji je pričao hrvatski jezik.

Minimundus je zabavni park u kojem se nalaze 152 građevine iz cijelog svijeta umanjene 25 puta. Umanjene građevine građene su od identičnih materijala kao i originali, stoga izgledaju još realnije. Nakon kratkog razgledavanja, otišli smo na ručak u restoran koji je bio u sklopu Minimundusa. Kad smo i to priveli kraju, otišli smo do centra Klagenfurta. Posjetili smo i Katedralu koja nas je svih oduševila. Nakon toga, malo smo štali gradom. Dobili smo slobodno vrijeme koje su neki iskoristili za skakanje na trampolinima, a neki za kupovanje austrijskih poslastica.

Nakon toga, otišli smo u hostel u

kojem smo večerali i prespavali. Nakon buđenja i doručka, uputili smo se prema Bledu. Stigli smo za nekoliko sati. Prvo smo ručali, a onda razgledali Bledsko jezero i obližnji dvorac. Bledski dvorac smo vidjeli samo izvana.

Dobili smo malo slobodnog vremena za šetnju uz jezero i kupovanje suvenira. Nakon Bleda uputili smo se na našu posljednju stanicu – Ljubljani. Ubrzo smo stigli i do Ljubljane kojom smo kratko prošetali. Meni se nije nešto posebno svidjelo, kao ni ostalima. Bili smo na dva ljubljanska mosta te na njihovom glavnom trgu. Nakon duge vožnje, 3. travnja oko 2 sata ujutro stigli smo u Split. Svi smo bili umorni i pomalo iscrpljeni. Nimalo ne žalim što sam išla na ovo putovanje, drag mi je jer sam na ovom putovanju upoznala mnogo novih i dragih ljudi te sam bogatija za jedno predivno iskustvo.

Zrinka Bakić, 8. b

ZAŠTO LJUDI PUTUJU?

Putovanja su doista čarobna iskustva, bar tako kažu osobe koje često putuju. Gdje god putuješ, s kojom god svrhom, uvijek se vratiš obogaćen nekom novom slikom, doživljajem, jezikom, kulturom ili možda nekim običajem.

Ljudi putuju iz različitih razloga, svatko ima neki razlog zašto putuje i kamo putuje, s kime i čime. Većina ljudi dugo razmišlja o mjestima koja bi mogli posjetiti te im se teško odlučiti. Ljudi na putovanja odlaze automobilima, organiziranim autobusnim prijevozima, vlakovima, neki smatraju avione najboljim izborima, a drugi krstarenja brodom. Kada je u pitanju razlog putovanja, tu ćemo pronaći razne odgovore. Nekima putovanja služe za uživanje u novim iskustvima, možda prvom letu avionom ili prvom boravku u zemlji u kojoj se ne priča tvoj jezik. Mnogi putuju da bi vidjeli najpoznatije i najljepše kulturne i prirodne spomenike, neki da bi išli u kupovinu, neki da bi upoznali nove načine života, kušali neka tradicionalna jela, neki da pokažu društvu da su negde bili, doživjeli

nešto novo. Ima i onih ljudi koji putuju zbog svojih poslovnih ili sportskih obaveza, hobija... Avanturisti putuju svijetom zbog zabave i adrenalina. Također ima osoba koje putuju da bi „pronašle sebe“, bilo da je to na psihološkoj, emocionalnoj ili duhovnoj razini.

Učenici odlaze u strane škole da bi naučili strane jezike. Tako su ove školske godine naši učenici s učiteljima engleskog i njemačkog jezika oputovali u Veliku Britaniju i Austriju. Tamo su bolje upoznali ljudе, kulturu i, što je najvažnije, jezik koji uče mogli su cuti od izvornih govornika.

Važno je spomenuti da mnogo znači i dobar odabir osoba s kojima

ćemo putovati. Najvjerojatnije će to biti član obitelji, blizak prijatelj ili voljena osoba. Putovanja nam mogu mnogo toga reći o pojedinoj osobi. Kao što je poznati američki pisac **Mark Twain** rekao: „Nema sigurnijeg načina da otkrijete sviđa li vam se netko ili biste ga pak mogli nepovratno zamrziti.“

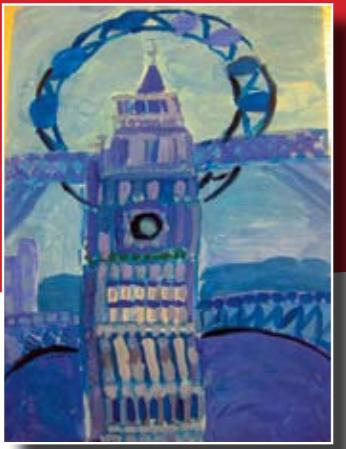
Muslim da većina ljudi prije svega putuje radi odmora. Čovjeku je potreban odmor od svakodnevnog načina života te zbog toga polazi u potragu za mjestom gdje će naći mir, gdje će se moći opustiti i barem na neko vrijeme zaboraviti na sve svoje probleme. Muslim da se mogu složiti s **Hrvojem Šalkovićem** koji piše za *Modru lastu*. On kaže da je najbogatiji čovjek na svijetu, ne posjeduje materijalne stvari, već čuva fotografije

sa svih svojih putovanja. Putuje, zabavlja se, upoznaje nove ljudе i kulture.

Zaista, čovjek putovanjem hrani svoju dušu novim ljepotama koje je video i doživio. Nakon toga, putnik se vrti s novom energijom, sretan i zadovoljan dok u zraku još uvijek osjeća miris mora ili planina.

Ante Čikotić, 8. c

LONDON GRAD

London je grad toliko različit od Splita i načina života na koji smo mi navikli da ih je gotovo preteško uspoređivati. Ne razlikuje se samo po veličini, broju stanovnika i svim ostalim beznačajnim brojkama. London se razlikuje u prvom redu po mentalitetu ljudi. U Londonu sam vidjela jedan od najbizarnijih prizora u svome životu- čovjek u odijelu leži usred parka, raširenih ruku i nogu, zatvorenih očiju. Nepojmljiv prizor za jednu Spiličanku! Poigravala sam se idejom da to napravim u parku Emanuela Vidovića, ali mislim da ne bi prošlo dugo, a da me netko ne pogodi kamenom u glavu zato što sam „freak“. U Londonu je to potpuno normalno. Svaki park pored kojeg smo prošli bio je prepun ljudi koji su se došli odmoriti od jurnjave. Mislim da me to fasciniralo više od bilo čega.

Naravno, ne namjeravam uspoređivati mediteranski i suncem okupani grad Split s višemilijunskom metropolom, ali u nekim stvarima bismo se zaista mogli ugledati na Britanice.

Split je krcat grafitima.

Podrazumijevalo to mala umjetnička djela ili tek ružne škrabotine najčešće vulgarnog sadržaja, činjenica je da ih ima na svakom koraku. U Londonu nisam vidjela ni jedan. Općenito mi izgleda kao da oni više drže do čistoće svojih ulica od nas. Tamo nigdje nećete naći mnogo kanta za smeće zbog straha od terorizma. Boje se da netko ne bi ostavio bombu u smeću. Ali, unatoč tome, njihove ulice su čiste. Još jedna od stvari koje su me fascinirale je to što se tamo uvijek NEŠTO događa. U Londonu smo bili četiri dana, a samo za to vrijeme održan je koncert Paula McCarterneya, Jessie J, otvaranje studija Harry Pottera za javnost i milijun drugih stvari... Oni imaju više sadržaja kojima bi se zabavili od nas. Možda vam je čudno što nisam odmah krenula nabrajati što smo sve vidjeli, ali grad ne čine samo građevine, već ljudi i njihov način života.

Posjetili smo toliko toga! Kensingtonpalace, Royal Albert Hall, Hyde Park... Dosta zanimljivosti smo čuli ispred starog Big Bena, nakon toga posjetili smo Parlament

i poznatu Westminstersku opatiju, Windsor, London Eye... U živopisnom Oxford Streetu smo dobili slobodnog vremena za šetnju. Muzej voštanih figura Madame Tussauds je zaista nešto posebno, pogotovo ako se želite fotografirati s nekom poznatom osobom (bez čekanja u redu za autogram ili moljakanja tjelehranitelja) toliko stvarno izgledaju!

Dvije stvari mi se nisu svidjele u Londonu. Temza i nebo. Noć bi trebala bit tamna, crna kako bi se moglo vidjeti zvijezde. Tamo ima toliko javne rasvjete da nebo i u dva sata ujutro izgleda sivo i svijetlo, a nikakve zvijezde se ne vide. Naše more je lijepo, njihova Temza- nije. London je svakako prekrasan grad koji bih definitivno htjela posjetiti barem još

jedan put, nije savršen grad. Postoji li uopće savršeni grad? Mislim da putujući po svijetu možemo učiti i na taj način mijenjati stvari kod kuće. Zašto jednom i u Splitu ne bi bilo događanja na svakom koraku, čistih ulica i ljudi koji prihvataju različitost? I za kraj što reći osim: „God save the Queen!“

Laura Bošnjak, 8. c

Moje putovanje

KANADA

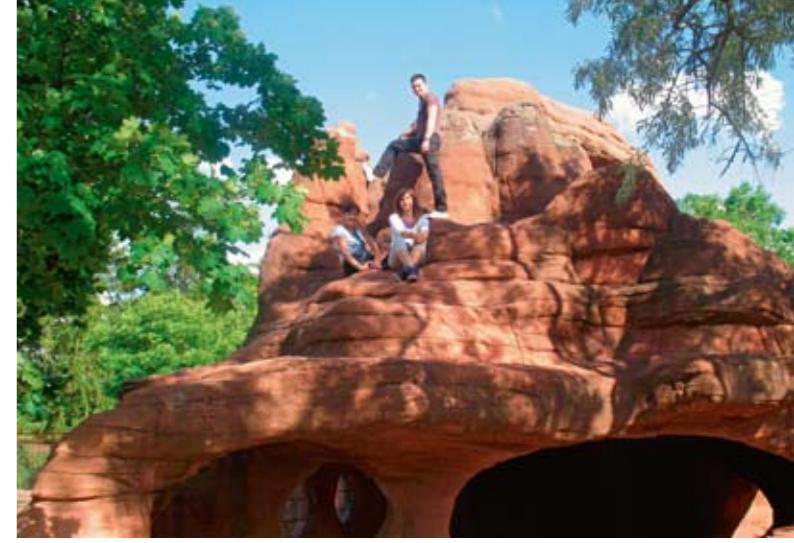
Ovo sam dugo čekala – letjeti preko oceana! Iz Splita smo prema Zagrebačkoj zračnoj luci krenuli u kasne sate. Putovala sam zajedno s rođacima. U Zagreb smo stigli oko četiri sata ujutro. Sve je bilo još prazno i tih. Obavili smo formalnosti potrebne za ulazak u zrakoplov. Bila sam silno uzbudena. Letjeli smo dva sata do Pariza. Tamo smo čekali sljedeći let pet sati. Gužva u zračnoj luci, rijeke ljudi...

Sad dolazi ono o čemu sam sanjala: let Pariz – Toronto. U trenutku se nađeš iznad oblaka, oranica, kuća i nebodera, a onda beskrajno plavetnilo! Nije lako sjediti 9 sati, ali meni je to brzo prošlo. U Torontu nas je dočekala obitelj. Kao da odvijek tamo žive, ipak nakon godina života provedenih u tuđini sjajno su se uklopili, ali nisu zaboravili svoje korijene. Sve mi je bilo neobično: ljudi različitih rasa na svakom koraku, veliki prostori, sve je jako čisto. Kad čovjek dođe iz male

na farmi, mnogo rade, ali to im se isplati. Djeca su zdrava i vesela, baš zato što nisu opterećena tehnologijom. Umjesto „Faceom“ zaokupiraju se igrom u prirodi, međusobnim druženjem i pomaganjem roditeljima u svakodnevnim poslovima.

Posebno su me oduševili Slapovi Niagare. Niagara je ime slapova, ali i grada. Parkirali smo se ispod ogromnog tornja Skylon i krenuli prema slapovima. Sve je mirisalo, gomila traka samo u jednom smjeru. Waterloo je za njih mali grad, a ima 150 000 stanovnika. Nekako je uvučen među drveće, polja, jezero – samo zelenilo. Veoma je lijep, ostavlja dojam grada ugodnog za život. Prva tri dana nisam još bila svjesna da sam tamo, činilo se kao san, a uz to zbumjivala me promjena vremena. Tamo sam provela dovoljno dugo vremena da osjetim atmosferu grada i način života. Malo me živciralo što smo svaki dan za ručak imali uglavnom čevapčice, pizze i slična gotova jela ili bismo jeli u restoranima. Bili smo na mnogo zanimljivih mjestima, posebno me se dojmio dio grada u kojem žive Amiši. To su ljudi koji žive starim načinom života-bez struje, automobila, voze kočije, žive

Vodopad glasno huči, ima puno vode, sve je u magli. Vrište turisti s gornje palube. Silaze k nama – potpuno mokri. Ni kabanica im ne pomaže, a nismo ni mi prošli puno bolje. Vožnja je bila nezaboravna. Gledamo vodopad, a onda se počinju javljati duge, predivan prizor.

Odlučili smo malo prošetati po mjestu. U šetnji mi prvo zapne za oko kip Nikole Tesle, a zatim SkyWeel. Sjeli smo u kabine i provozali se. Šetali smo malo po trgovinama. Čega tu sve ima! Dan je brzo prošao, vrijeme je za povratak kući i odmor. Sutradan smo išli na CN toranj, vladala je neopisiva gužva, za ulaznice smo čekali najmanje sat vremena. Pogled s tornja je nevjerojatan, grad kao na dlanu. Imate osjećaj da ste na vrhu svijeta! Naravno, ne bi to bilo to, doći u veliki grad, a ne posjetiti Downtown- centar. Zgrade su uglavnom staklene i ogromne, nisam se mogla načuditi. Šetali smo po nepreglednim trgovinskim centrima, vrtjelo mi se u glavi od silnog

blještavila. Neprestano sam išla tik uz rodicu imala sam osjećaj, ako je pustim izgubit će se zauvijek. Dani su minute kad se nalazite u tako velikom gradu.

Jedan dan mi je rođica rekla da na jedno mjesto vodi samo mene. To mi je bilo čudno, ali veselila sam se iznenađenju. Tijekom vožnje ugledam tablicu Stratford! Nisam mogla vjerovati, rodni grad Justina Biebera!

Odmah smo otišle do kazališta,

tamo je Bieber, kada je bio mladi, uvek svirao i pjevao. Fotografirala sam sve i za svoje prijateljice, kad se vratim kući, ne će mi vjerovati! Otišle smo na sladoled u poznati Scoopers, bilo je puno Bieberovih slika jer uvek tamo svrati kad je u Stratfordu. Zatim smo otišle do Bieberove bivše kuće, tamo mu sad žive baka i djed s kojima je moja rođica razgovarala, a ja od šoka nisam mogla riječ progovoriti. Nakon svega sam posjetila i zoološki vrt, po površini je veći od Splita! Razgledavali smo cijeli dan i nismo uspjeli sve obići.

Posebno sam upamtila jahanje na devi, blještavila. Neprestano sam išla tik uz rodicu imala sam osjećaj, ako je pustim izgubit će se zauvijek. Dani su minute kad se nalazite u tako velikom gradu. Jedan dan mi je rođica rekla da na jedno mjesto vodi samo mene. To mi je bilo čudno, ali veselila sam se iznenađenju. Tijekom vožnje ugledam tablicu Stratford! Nisam mogla vjerovati, rodni grad Justina Biebera! Odmah smo otišle do kazališta, tamo je Bieber, kada je bio mladi, uvek svirao i pjevao. Fotografirala sam sve i za svoje prijateljice, kad se vratim kući, ne će mi vjerovati! Otišle smo na sladoled u poznati Scoopers, bilo je puno Bieberovih slika jer uvek tamo svrati kad je u Stratfordu. Zatim smo otišle do Bieberove bivše kuće, tamo mu sad žive baka i djed s kojima je moja rođica razgovarala, a ja od šoka nisam mogla riječ progovoriti. Nakon svega sam posjetila i zoološki vrt, po površini je veći od Splita! Razgledavali smo cijeli dan i nismo uspjeli sve obići. Posebno sam upamtila jahanje na devi, blještavila. Neprestano sam išla tik uz rodicu imala sam osjećaj, ako je pustim izgubit će se zauvijek. Dani su minute kad se nalazite u tako velikom gradu. Jedan dan mi je rođica rekla da na jedno mjesto vodi samo mene. To mi je bilo čudno, ali veselila sam se iznenađenju. Tijekom vožnje ugledam tablicu Stratford! Nisam mogla vjerovati, rodni grad Justina Biebera! Odmah smo otišle do kazališta, tamo je Bieber, kada je bio mladi, uvek svirao i pjevao. Fotografirala sam sve i za svoje prijateljice, kad se vratim kući, ne će mi vjerovati! Otišle smo na sladoled u poznati Scoopers, bilo je puno Bieberovih slika jer uvek tamo svrati kad je u Stratfordu. Zatim smo otišle do Bieberove bivše kuće, tamo mu sad žive baka i djed s kojima je moja rođica razgovarala, a ja od šoka nisam mogla riječ progovoriti. Nakon svega sam posjetila i zoološki vrt, po površini je veći od Splita! Razgledavali smo cijeli dan i nismo uspjeli sve obići. Posebno sam upamtila jahanje na devi, blještavila. Neprestano sam išla tik uz rodicu imala sam osjećaj, ako je pustim izgubit će se zauvijek. Dani su minute kad se nalazite u tako velikom gradu. Jedan dan mi je rođica rekla da na jedno mjesto vodi samo mene. To mi je bilo čudno, ali veselila sam se iznenađenju. Tijekom vožnje ugledam tablicu Stratford! Nisam mogla vjerovati, rodni grad Justina Biebera! Odmah smo otišle do kazališta, tamo je Bieber, kada je bio mladi, uvek svirao i pjevao. Fotografirala sam sve i za svoje prijateljice, kad se vratim kući, ne će mi vjerovati! Otišle smo na sladoled u poznati Scoopers, bilo je puno Bieberovih slika jer uvek tamo svrati kad je u Stratfordu. Zatim smo otišle do Bieberove bivše kuće, tamo mu sad žive baka i djed s kojima je moja rođica razgovarala, a ja od šoka nisam mogla riječ progovoriti. Nakon svega sam posjetila i zoološki vrt, po površini je veći od Splita! Razgledavali smo cijeli dan i nismo uspjeli sve obići. Posebno sam upamtila jahanje na devi, blještavila. Neprestano sam išla tik uz rodicu imala sam osjećaj, ako je pustim izgubit će se zauvijek. Dani su minute kad se nalazite u tako velikom gradu. Jedan dan mi je rođica rekla da na jedno mjesto vodi samo mene. To mi je bilo čudno, ali veselila sam se iznenađenju. Tijekom vožnje ugledam tablicu Stratford! Nisam mogla vjerovati, rodni grad Justina Biebera! Odmah smo otišle do kazališta, tamo je Bieber, kada je bio mladi, uvek svirao i pjevao. Fotografirala sam sve i za svoje prijateljice, kad se vratim kući, ne će mi vjerovati! Otišle smo na sladoled u poznati Scoopers, bilo je puno Bieberovih slika jer uvek tamo svrati kad je u Stratfordu. Zatim smo otišle do Bieberove bivše kuće, tamo mu sad žive baka i djed s kojima je moja rođica razgovarala, a ja od šoka nisam mogla riječ progovoriti. Nakon svega sam posjetila i zoološki vrt, po površini je veći od Splita! Razgledavali smo cijeli dan i nismo uspjeli sve obići. Posebno sam upamtila jahanje na devi, blještavila. Neprestano sam išla tik uz rodicu imala sam osjećaj, ako je pustim izgubit će se zauvijek. Dani su minute kad se nalazite u tako velikom gradu. Jedan dan mi je rođica rekla da na jedno mjesto vodi samo mene. To mi je bilo čudno, ali veselila sam se iznenađenju. Tijekom vožnje ugledam tablicu Stratford! Nisam mogla vjerovati, rodni grad Justina Biebera! Odmah smo otišle do kazališta, tamo je Bieber, kada je bio mladi, uvek svirao i pjevao. Fotografirala sam sve i za svoje prijateljice, kad se vratim kući, ne će mi vjerovati! Otišle smo na sladoled u poznati Scoopers, bilo je puno Bieberovih slika jer uvek tamo svrati kad je u Stratfordu. Zatim smo otišle do Bieberove bivše kuće, tamo mu sad žive baka i djed s kojima je moja rođica razgovarala, a ja od šoka nisam mogla riječ progovoriti. Nakon svega sam posjetila i zoološki vrt, po površini je veći od Splita! Razgledavali smo cijeli dan i nismo uspjeli sve obići. Posebno sam upamtila jahanje na devi, blještavila. Neprestano sam išla tik uz rodicu imala sam osjećaj, ako je pustim izgubit će se zauvijek. Dani su minute kad se nalazite u tako velikom gradu. Jedan dan mi je rođica rekla da na jedno mjesto vodi samo mene. To mi je bilo čudno, ali veselila sam se iznenađenju. Tijekom vožnje ugledam tablicu Stratford! Nisam mogla vjerovati, rodni grad Justina Biebera! Odmah smo otišle do kazališta, tamo je Bieber, kada je bio mladi, uvek svirao i pjevao. Fotografirala sam sve i za svoje prijateljice, kad se vratim kući, ne će mi vjerovati! Otišle smo na sladoled u poznati Scoopers, bilo je puno Bieberovih slika jer uvek tamo svrati kad je u Stratfordu. Zatim smo otišle do Bieberove bivše kuće, tamo mu sad žive baka i djed s kojima je moja rođica razgovarala, a ja od šoka nisam mogla riječ progovoriti. Nakon svega sam posjetila i zoološki vrt, po površini je veći od Splita! Razgledavali smo cijeli dan i nismo uspjeli sve obići. Posebno sam upamtila jahanje na devi, blještavila. Neprestano sam išla tik uz rodicu imala sam osjećaj, ako je pustim izgubit će se zauvijek. Dani su minute kad se nalazite u tako velikom gradu. Jedan dan mi je rođica rekla da na jedno mjesto vodi samo mene. To mi je bilo čudno, ali veselila sam se iznenađenju. Tijekom vožnje ugledam tablicu Stratford! Nisam mogla vjerovati, rodni grad Justina Biebera! Odmah smo otišle do kazališta, tamo je Bieber, kada je bio mladi, uvek svirao i pjevao. Fotografirala sam sve i za svoje prijateljice, kad se vratim kući, ne će mi vjerovati! Otišle smo na sladoled u poznati Scoopers, bilo je puno Bieberovih slika jer uvek tamo svrati kad je u Stratfordu. Zatim smo otišle do Bieberove bivše kuće, tamo mu sad žive baka i djed s kojima je moja rođica razgovarala, a ja od šoka nisam mogla riječ progovoriti. Nakon svega sam posjetila i zoološki vrt, po površini je veći od Splita! Razgledavali smo cijeli dan i nismo uspjeli sve obići. Posebno sam upamtila jahanje na devi, blještavila. Neprestano sam išla tik uz rodicu imala sam osjećaj, ako je pustim izgubit će se zauvijek. Dani su minute kad se nalazite u tako velikom gradu. Jedan dan mi je rođica rekla da na jedno mjesto vodi samo mene. To mi je bilo čudno, ali veselila sam se iznenađenju. Tijekom vožnje ugledam tablicu Stratford! Nisam mogla vjerovati, rodni grad Justina Biebera! Odmah smo otišle do kazališta, tamo je Bieber, kada je bio mladi, uvek svirao i pjevao. Fotografirala sam sve i za svoje prijateljice, kad se vratim kući, ne će mi vjerovati! Otišle smo na sladoled u poznati Scoopers, bilo je puno Bieberovih slika jer uvek tamo svrati kad je u Stratfordu. Zatim smo otišle do Bieberove bivše kuće, tamo mu sad žive baka i djed s kojima je moja rođica razgovarala, a ja od šoka nisam mogla riječ progovoriti. Nakon svega sam posjetila i zoološki vrt, po površini je veći od Splita! Razgledavali smo cijeli dan i nismo uspjeli sve obići. Posebno sam upamtila jahanje na devi, blještavila. Neprestano sam išla tik uz rodicu imala sam osjećaj, ako je pustim izgubit će se zauvijek. Dani su minute kad se nalazite u tako velikom gradu. Jedan dan mi je rođica rekla da na jedno mjesto vodi samo mene. To mi je bilo čudno, ali veselila sam se iznenađenju. Tijekom vožnje ugledam tablicu Stratford! Nisam mogla vjerovati, rodni grad Justina Biebera! Odmah smo otišle do kazališta, tamo je Bieber, kada je bio mladi, uvek svirao i pjevao. Fotografirala sam sve i za svoje prijateljice, kad se vratim kući, ne će mi vjerovati! Otišle smo na sladoled u poznati Scoopers, bilo je puno Bieberovih slika jer uvek tamo svrati kad je u Stratfordu. Zatim smo otišle do Bieberove bivše kuće, tamo mu sad žive baka i djed s kojima je moja rođica razgovarala, a ja od šoka nisam mogla riječ progovoriti. Nakon svega sam posjetila i zoološki vrt, po površini je veći od Splita! Razgledavali smo cijeli dan i nismo uspjeli sve obići. Posebno sam upamtila jahanje na devi, blještavila. Neprestano sam išla tik uz rodicu imala sam osjećaj, ako je pustim izgubit će se zauvijek. Dani su minute kad se nalazite u tako velikom gradu. Jedan dan mi je rođica rekla da na jedno mjesto vodi samo mene. To mi je bilo čudno, ali veselila sam se iznenađenju. Tijekom vožnje ugledam tablicu Stratford! Nisam mogla vjerovati, rodni grad Justina Biebera! Odmah smo otišle do kazališta, tamo je Bieber, kada je bio mladi, uvek svirao i pjevao. Fotografirala sam sve i za svoje prijateljice, kad se vratim kući, ne će mi vjerovati! Otišle smo na sladoled u poznati Scoopers, bilo je puno Bieberovih slika jer uvek tamo svrati kad je u Stratfordu. Zatim smo otišle do Bieberove bivše kuće, tamo mu sad žive baka i djed s kojima je moja rođica razgovarala, a ja od šoka nisam mogla riječ progovoriti. Nakon svega sam posjetila i zoološki vrt, po površini je veći od Splita! Razgledavali smo cijeli dan i nismo uspjeli sve obići. Posebno sam upamtila jahanje na devi, blještavila. Neprestano sam išla tik uz rodicu imala sam osjećaj, ako je pustim izgubit će se zauvijek. Dani su minute kad se nalazite u tako velikom gradu. Jedan dan mi je rođica rekla da na jedno mjesto vodi samo mene. To mi je bilo čudno, ali veselila sam se iznenađenju. Tijekom vožnje ugledam tablicu Stratford! Nisam mogla vjerovati, rodni grad Justina Biebera! Odmah smo otišle do kazališta, tamo je Bieber, kada je bio mladi, uvek svirao i pjevao. Fotografirala sam sve i za svoje prijateljice, kad se vratim kući, ne će mi vjerovati! Otišle smo na sladoled u poznati Scoopers, bilo je puno Bieberovih slika jer uvek tamo svrati kad je u Stratfordu. Zatim smo otišle do Bieberove bivše kuće, tamo mu sad žive baka i djed s kojima je moja rođica razgovarala, a ja od šoka nisam mogla riječ progovoriti. Nakon svega sam posjetila i zoološki vrt, po površini je veći od Splita! Razgledavali smo cijeli dan i nismo uspjeli sve obići. Posebno sam upamtila jahanje na devi, blještavila. Neprestano sam išla tik uz rodicu imala sam osjećaj, ako je pustim izgubit će se zauvijek. Dani su minute kad se nalazite u tako velikom gradu. Jedan dan mi je rođica rekla da na jedno mjesto vodi samo mene. To mi je bilo čudno, ali veselila sam se iznenađenju. Tijekom vožnje ugledam tablicu Stratford! Nisam mogla vjerovati, rodni grad Justina Biebera! Odmah smo otišle do kazališta, tamo je Bieber, kada je bio mladi, uvek svirao i pjevao. Fotografirala sam sve i za svoje prijateljice, kad se vratim kući, ne će mi vjerovati! Otišle smo na sladoled u poznati Scoopers, bilo je puno Bieberovih slika jer uvek tamo svrati kad je u Stratfordu. Zatim smo otišle do Bieberove bivše kuće, tamo mu sad žive baka i djed s kojima je moja rođica razgovarala, a ja od šoka nisam mogla riječ progovoriti. Nakon svega sam posjetila i zoološki vrt, po površini je veći od Splita! Razgledavali smo cijeli dan i nismo uspjeli sve obići. Posebno sam upamtila jahanje na devi, blještavila. Neprestano sam išla tik uz rodicu imala sam osjećaj, ako je pustim izgubit će se zauvijek. Dani su minute kad se nalazite u tako velikom gradu. Jedan dan mi je rođica rekla da na jedno mjesto vodi samo mene. To mi je bilo čudno, ali veselila sam se iznenađenju. Tijekom vožnje ugledam tablicu Stratford! Nisam mogla vjerovati, rodni grad Justina Biebera! Odmah smo otišle do kazališta, tamo je Bieber, kada je bio mladi, uvek svirao i pjevao. Fotografirala sam sve i za svoje prijateljice, kad se vratim kući, ne će mi vjerovati! Otišle smo na sladoled u poznati Scoopers, bilo je puno Bieberovih slika jer uvek tamo svrati kad je u Stratfordu. Zatim smo otišle do Bieberove bivše kuće, tamo mu sad žive baka i djed s kojima je moja rođica razgovarala, a ja od šoka nisam mogla riječ progovoriti. Nakon svega sam posjetila i zoološki vrt, po površini je veći od Splita! Razgledavali smo cijeli dan i nismo uspjeli sve obići. Posebno sam upamtila jahanje na devi, blještavila. Neprestano sam išla tik uz rodicu imala sam osjećaj, ako je pustim izgubit će se zauvijek. Dani su minute kad se nalazite u tako velikom gradu. Jedan dan mi je rođica rekla da na jedno mjesto vodi samo mene. To mi je bilo čudno, ali veselila sam se iznenađenju. Tijekom vožnje ugledam tablicu Stratford! Nisam mogla vjerovati, rodni grad Justina Biebera! Odmah smo otišle do kazališta, tamo je Bieber, kada je bio mladi, uvek svirao i pjevao. Fotografirala sam sve i za svoje prijateljice, kad se vratim kući, ne će mi vjerovati! Otišle smo na sladoled u poznati Scoopers, bilo je puno Bieberovih slika jer uvek tamo svrati kad je u Stratfordu. Zatim smo otišle do Bieberove bivše kuće, tamo mu sad žive baka i djed s kojima je moja rođica razgovarala, a ja od šoka nisam mogla riječ progovoriti. Nakon svega sam posjetila i zoološki vrt, po površini je veći od Splita! Razgledavali smo cijeli dan i nismo uspjeli sve obići. Posebno sam upamtila jahanje na devi, blještavila. Neprestano sam išla tik uz rodicu imala sam osjećaj, ako je pustim izgubit će se zauvijek. Dani su minute kad se nalazite u tako velikom gradu. Jedan dan mi je rođica rekla da na jedno mjesto vodi samo mene. To mi je bilo čudno, ali veselila sam se iznenađenju. Tijekom vožn

Hrvatsko Zagorje

Prvu su na rasporedu bila Plitvička jezera. Obilazili smo jezera, divili se njihovo ljetopis i zelenilu. Nakon toga smo nastavili putovanje. Do Termi Tuhelj vozili smo se još dva sata tijekom kojih smo pjevali i smijali se velikom broju kukuruznih polja. Kada smo stigli, raspolijelili smo se po sobama i spremili za večeru nakon koje je slijedila disco večer. Odradili smo brzinski „foto-session“ i naplesali se. Mislim da i sami znate što nakon toga slijedi. Takozvano „švercanje po sobama.“ Kada smo se u ranim jutarnjim satima vratili u svoje sobe i još jednom pretresali sva uzbudnja koja nam je donio prethodni dan, napokon smo zaspali.

Dugi dan smo krenuli rano ujutro u obilazak Trakoščana i Krapine. Do dvorca smo se vozili oko sat i pol, a kada smo došli uslijedilo je dugo razgledavanje. Obišli smo dvorac Drašković i Muzej oružja. Izgledalo nam je kao da je oružje koje su bivši stanovnici dvorca koristili "malo veliko" za uporabu, zatim smo se odvezli do Krapine u posjet špiljskom čovjeku. U Krapinskom muzeju vratili su nas milijarde i milijarde godina u prošlost. Imali smo priliku zaviriti u jedan uobičajeni dan špiljskog čovjeka i proučiti davno izumrle vrste kao što su dinosauri. Ručali smo i s iščekivanjem se vratili u hotel. Imali smo četiri slobodna sata za zabavu na bazenima. S mukom smo odradili organizirane igre i napokon pobegli na tobogane. Bazeni nas nisu razočarali. Druga večer je bila više-manje ista kao prva. Večera, disco (uz malo zalijevanja vodom i posipanja šećerom) i zabava po sobama.

Idući dan probudili smo se rano pa i prerano, doručkovali, krenuli. U autobusu smo uglavnom nadoknađivali izgubljene sate sna. U Varaždinu smo posjetili groblje, stari i novi dio grada. Ručali smo na najsjevernijoj točki Hrvatske, pokraj Svetog Martina na Muri. Na povratku smo, kako to već biva, pjevali i galamili u autobusu. Ponovno zabava na bazenima, vanjskim i unutarnjim. Skakali smo, „kacavali“

Ekskurzija

**Većina putopisa s ekskurzije počinje ovim riječima:
„Napokon je svanulo i to jutro...“ Napokon je svanulo! Okupili smo se ispred škole i čekajući polazak, prepričavali jedni drugima ljetne dogodovštine. Kada smo svi bili prisutni, raspolijelili smo se po autobusima i krenuli**

se i radili, naravno, sve ono što nam osoblje hotela zaduženo za bazene nije dopušтало. Još jedna večer plesa i ludovanja do ranih sati.

Većina nas je ovaj dan zapamtila kao dan s najmanje razgledavanja. Obišli smo svetište Marije Božje Bistričke koje je jedno od najpoznatijih i posjećenijih marijanskih svetišta u Hrvatskoj. Svetište je posebno po Gospinom kipu iz petnaestog stoljeća. Tamo smo kupili suvenire svojim najbližima i po koju uspomenu za sebe. Svatili smo do spomenika Seljačkoj buni i Matiji Gupcu te do Gupčeve lipe u Gornjoj Stubici koja je posaćena 1573. godine, kada se dogodila Seljačka buna, danas je visoka 9 m. Nakon ručka smo, još jednom za kraj, s veseljem provjerili strljivost čuvara na bazenima. Tu večer nekolicina nas je odlučila zaobići večeru u hotelu te smo naručili pizze

u sobu i sjajno se zabavili. To nam je bila zadnja noć u hotelu, stoga smo se nakon disca bacili na pakiranje i pospremanje sobe.

Petri dan ekskurzije, onaj zadnji. Najtužniji i najveseliji u isto vrijeme. Budilica je i ovo jutro rano zazvonila, krenuli smo put Zagreba. Došli smo do Katedrale o kojoj nam je pričao naš vodič, a zatim smo krenuli u daljnji obilazak grada Zagreba. Pola sata slobodnog vremena iskoristili smo za pohod na trgovine i šetnju Trgom bana Jelačića. Nakon posjeta centru otišli smo u Tehnički muzej u kojem smo se spustili u stare rudnike, a neki od nas su, u čast Nikoli Tesli, primili strujni udar (doslovno). Ručali smo i otišli u posjet raznim životinjama u Zagrebački zoološki vrt. Smijali smo se stvorenjima koja smo ondje vidjeli, bila ona bezopasna ili opasna. Poslije Maksimira sljedeće odredište bio je Split. Povratak kući obilježili smo pjesmom i galatom zbog koje su nam glasnice još neko vrijeme bile "u šoku". Stigli smo kući.

Naša ekskurzija zapravo ni po čemu nije posebna, samo smo ponovili sve ono što su činile tolike generacije prije nas. Ali nama je posebna – jer je NAŠA!

Laura Bošnjak, 8. c

ODLAZI

RAZGOVOR

Saša Antić

Znaš li, Saša, zašto smo baš tebe odabrale za ovaj intervju? Pa, vjerojatno ste već zvali Mladenu i Luku, ali oni su bili nedostupni ili bez signala.

Sviđaju nam se tvoji tekstovi, a najvažnije, čule smo da nisi umišljen čovjek. Kako izgleda umišljen čovjek?

Odbojno!?!?

No, krenimo!

Ti si splitsko dijete, u koju si osnovnu školu išao?

Išao sam u OŠ „Blatine-Škrape“, koja se tada zvala OŠ „Ranko Orlić“.

Koje si predmete volio, a koje baš i ne?

Ne sjećam se da nisam volio neke predmete, ali najdraži su mi bili matematika i fizika.

Tvoja prva simpatija?

Jedna Natalija iz vrtića. Ne znam što je s njom danas.

Znamo da si se bavio sportom, jesu li te roditelji tjerali ili si to sam želio?

Nije me nitko tjerao. Uvijek sam se volio baviti sportom; nogomet, košarka, stolni tenis, kasnije tae-kwon-do.

Prije dvije godine postao si tata. Koliko ti je to promijenilo život i uspiješ li pohvatati sve obvezе?

Sada imam druge prioritete, morao sam se malo „prešaltati“, ali život ide dalje, sve se stigne i ničeg se ne treba odricati. Na roditeljstvo gledam kao nešto najnormalnije i oko toga se ne uzbudujem previše. Htio bih imati čitav čopor djece.

Ti si autor većine TBF-ovih tekstova. Kada si počeo pisati pjesme?

Prva moja stihotvorina je nastala u osmom razredu osnovne škole. To je bio takozvani „Vrabac“ za učitelje na kraju školske godine.

Kakav je život glazbenika? Koliko se razlikuje od drugih?

Ne znam, postoje različiti glazbenici. Pretpostavljam da je to isto kao i s bilo kojim drugim zanimanjem. Sve je dobro dok se zabavljate i ne gledate preozbiljno na to što radite.

Tko su tvoji uzori i zašto?

Moji uzori su Isus i Jimmy Hendrix. Isus Krist je za mene, kako ga je nazvao Nietzsche, Sveti anarhist, osoba koja je do kraja svog života ostala dosljedna svojim uvjerenjima. Živio je za ideju općeg dobra i bezrezervne pomoći bližnjem svom, a uz to je bio beskompromisni individualac. Sama dramaturgija njegovog života i stradanja nosi poruku da smo svi mi Božja djeca, odnosno svi mi imamo u sebi božansku prirodu. Ima u povijesti puno sličnih primjera i iznimnih pojedinaca koji su živjeli tu ideju, ali Isus nam je najблиži i njegov lik i djelo su u samom temelju zapadne civilizacije. Što se tiče Jimmyja Hendrixa, on je bio beskompromisni umjetnik. Isus je bio žrtva religiozne politike, a Jimmy žrtva pop kulture. Treći bi tu bio Nikola Tesla, veliki humanist koji je bio žrtva sprege industrije i znanosti.

Imaš li tremu prije nastupa?

Ponekad da, ali rijetko.

Kako i gdje pronalaziš inspiraciju za pisanje pjesama?

Najviše me inspiriraju neki društveni apsardi i nepravde i onda pokušavam kroz stihove sve to složiti u glavi, raščistiti stvari sa samim sobom. Nekad od toga nastane priča, a nekad samo nabranjanje. Uglavnom, nemam pametnijeg posla.

Koje godine ste osnovali grupu i kako je to počelo?

TBF je osnovan 1990. godine. Prve pjesme bile su na engleskome jeziku, a s tekstovima na hrvatskom jeziku počeli smo ozbiljnije raditi negdje od 1994. godine. Tada smo snimili prvu demo snimku, bila je to „3-logija jada“, a godinu iza „Malo san maka“. Već smo tada počeli nastupati u Splitu i okolici i spremali pjesme za prvi album koji je izašao 1997.

Objasni nam značenje naziva grupe TBF. Kako ste odabrali to ime?

TBF-The Beat Fleet ili Flota ritmova. Bila je 1990. godina, bili smo srednjoškolci, slušali smo američki hip hop i počeli sami repati na engleskom jeziku jer tada još nije bilo rap-a na hrvatskom. Smisljali smo ime za grupu, Mladen je smislio The Beat Fleet i to je

bilo jednoglasno prihvaćeno.

Vaši stihovi su „društveno angažirani“. Gdje pronalazite inspiraciju? Što vas (grupu) motivira za takvu vrstu glazbe?

Ja bih rekao da kod nas ima dosta društvenih komentara jer angažman je tu čim progovorite. Po toj logici su stihovi bilo koje glazbe, ako ne ljubavni- onda društveno angažirani. Naravno, od rap-a se očekuje da bude društveno angažiran, a kad radite nešto što se očekuje postajete komercijalni što onda kompromitira društveni angažman. To je priroda sistema u kojem živimo i svih drugih sistema, svaki kolektivizam upropasti ideju. A ideja je individualizam, truditi se prodisati punim plućima (uskladiti se s kozmičkom energijom, oslobođiti božansku prirodu u sebi,..) i onda se igратi s isto tako ostvarenim pojedincima. Odlatle inspiracija i kreativnost, sve drugo je pretakanje psihičke energije koja stvara ovisnost o lošim navikama.

Tko je TBF-u bio uzor na početku karijere, a tko sada?

Na početku su nam uzori bili hip hop klasicci: Public Enemy, Run DMC, Erik B and Rakim, NWA, Ultramagnetic Mc's, Beastie Boys, kasnije Cypress Hill, Wu Tang Clan, Massive Attack, Tricky, a onda smo počeli otkrivati soul, jazz, klasiku, reggae: Dylana, Marleya, Hendrixa, i druge. U smislu afiniteta, danas je TBF delta u koju se ulijeva šest velikih rijeka.

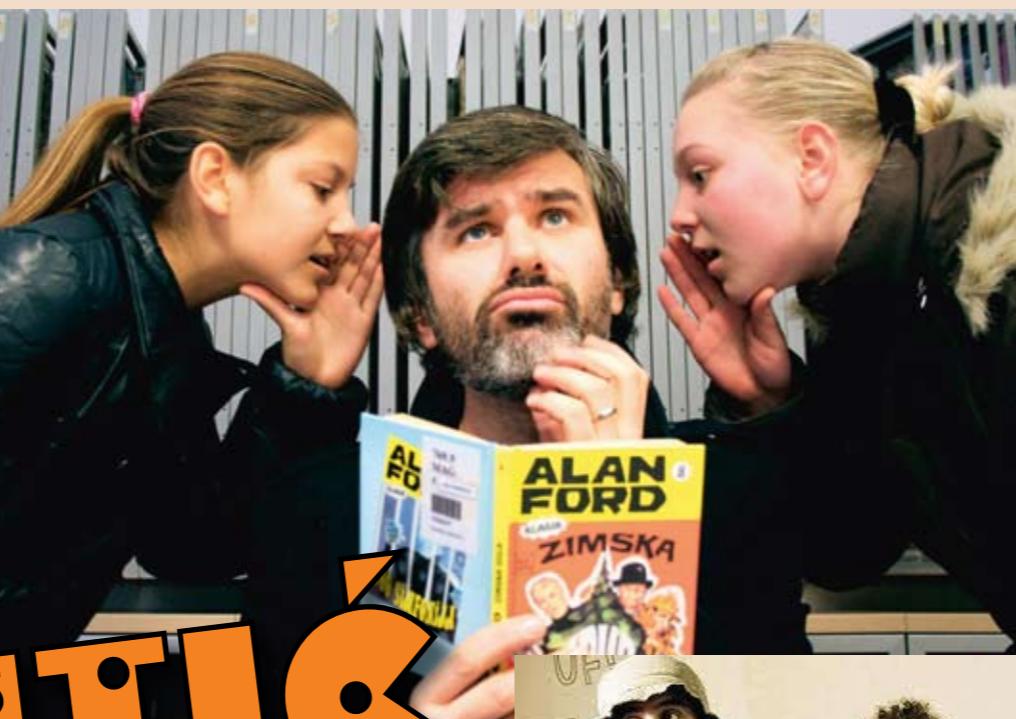
Što je to „splitsko stanje uma“?

Pa, recimo da je to jedan malograđanski konformizam, sebičnost i fokusiranje na statusni uspjeh, sputavanje kreativnosti i općenito svega što je različito i odudara od standarda. U društvu u kojem prevladava takav mentalitet dolazi do negativne selekcije tako da često na pozicije moći u politici ili privredi dolaze ljudi po stranačkom ili rodbinskom ključu, umjesto zbog znanja i stručnosti.

Za kraj, poruka za našu generaciju koja tek kreće u život.

Nemojte se nikada prestati igrati i neka vam je istina i fair play (poštena igra) na prvom mjestu.

Veronika Šitum i Kristina Savarin, 6. e

S poznatim splitskim glazbenikom (autorom većine TBF-ovih tekstova) Aleksandrom Antićem – Sašom razgovarale smo u Gradskoj knjižnici Marka Marulića u Splitu

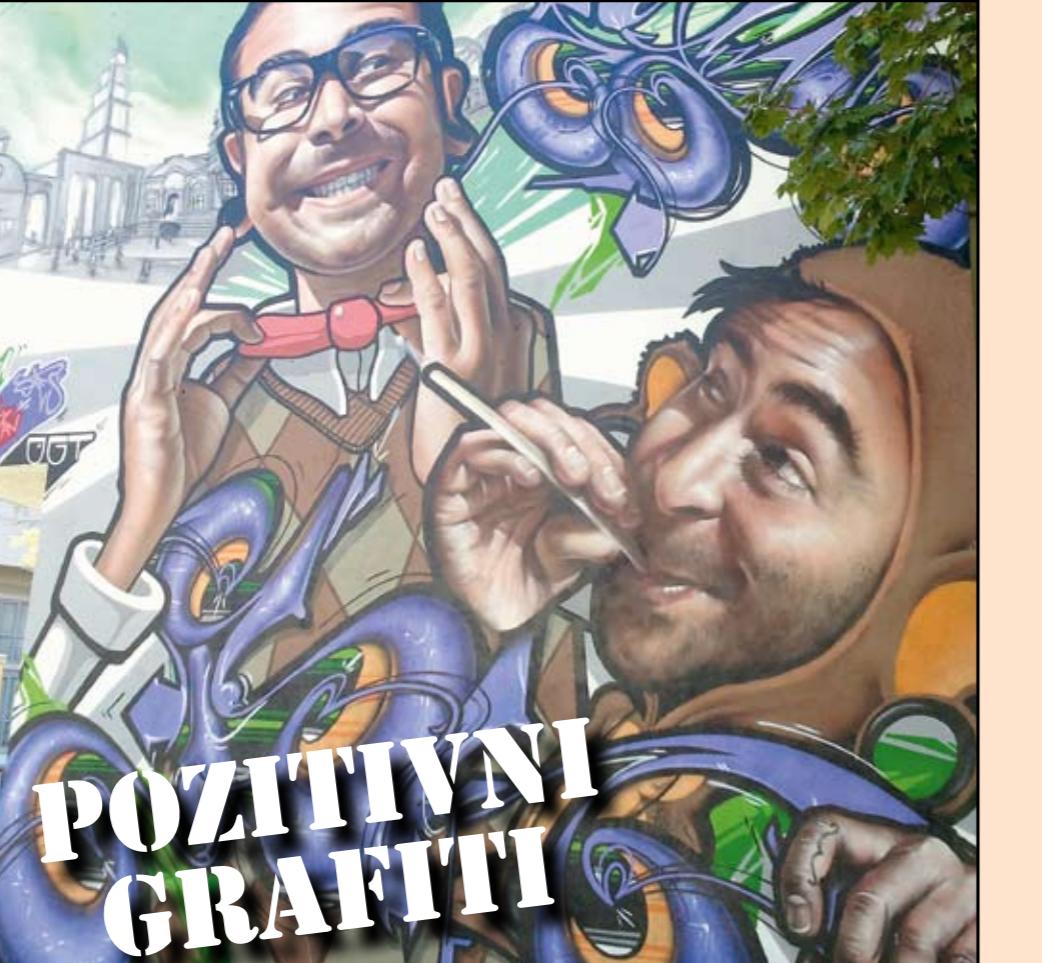
SPLIT 3 I URBANA UMJETNOST

Fenomen koji možemo primjetiti po gradovima diljem svijeta, u slengu se zovu graffiti. Taj fenomen je započeo u New Yorku na prijelazu 60-ih i 70-ih godina. Kako su ljudi iz cijelog svijeta vidjeli prvi vodootporni marker (zvani Flow-Masters), počeli su pisati svoja imena ili nadimke na zidove zgrada, telefonske govornice, podzemne prolaze... Prvo je počelo kao single hitting, a kasnije tagging. Bilo je to vrijeme kad je nekolicina mladih ljudi započela rivalitet s ostalima kroz pisanje vlastitih potpisa.

Prve asocijacije koje se vežu uz grafite najčešće su negativne, vezuju se uz vandalizam počinjen na gradskim pročeljima, a ne sadrži estetske, ni tekstualne poruke te se često viđaju vulgarne poruke. No, da nije uvijek tako i da ne mora tako biti organiziraju se razne izložbe i projekti crtanja grafita da bi se ljudima pokazala kako postoji dobra i pozitivna strana grafta.

Split je također prepun grafita, onih koje možemo nazvati umjetnošću crtanja, ali i onih koji nagradjuju grad i cijelu našu četvrt. Mnoge škole u Splitu organiziraju razne projekte za crtanje grafita kako bi pokazale pozitivnu stranu grafta. Nažalost u Splitu ima mnogo vulgarnih i negativnih grafitnih natpisa i crteža koji uopće nisu primjer ove zanimljive urbane umjetnosti.

Luka Šarić, 8. c

GRAFITI UMJETNOST ILI ZLOČIN?

Grafiti su, za mene, umjetnost samo u slučaju kad su odobreni, neuvredljivi i nalaze se na dopuštenom mjestu. Draži su mi grafiti koji izražavaju poruku slikom, ne riječu ili grafitskim potpisom. Slažem se s izjavom Petera Vallonea koji tvrdi da mnogi ljudi danas crtaju grafite po tuđoj imovini, a ne po svojoj. Kada bih mogao odlučivati i donositi zakone u nekoj državi, moj zakon o grafitima izgledao bi ovako:

ZAKON O GRAFITIMA

Članak 1.

Zakon o grafitima propisuje crtanje grafta samo po vlastitoj imovini. Dopušta se crtanje grafta po tuđem vlasništvu, samo ako to vlasnik sam zahtijeva.

Članak 2.

Šaranje po bilo kakvoj ustanovi, stambenoj ili poslovnoj, je protuzakonito i kažnjivo.

Članak 3.

Gradske vlasti trebaju označiti mesta na kojima se mogu crtati grafiti. Označena mesta ne smiju biti ni u čijem privatnom vlasništvu.

Članak 4.

Svako uvrjedljivo šaranje ili ono koje potiče na nasilje, zločin i širi mržnju strogo je kažnjivo, ma gdje se grafit nalazio. Kazna je veća ako je netko šarao po tuđoj imovini bez dopuštenja, a nije šarao po svojoj.

Članak 5.

Kažnjen će biti i svatko tko vidi nekoga da krši jedno od prethodnih pravila, a to prešuti.

Članak 6.

Svako kršenje prethodnih pravila strogo je kažnjivo.

Članak 7.

Ovaj zakon stupa na snagu 1. travnja 2012. godine.

Grafiti-umjetnost ili zločin. Za mene su umjetnost samo ako se drže gore navedenih pravila, a u svakom drugom slučaju su zločin.

Ivan Pochedulić, 7. e

KINO „PRASKOZORJE 1. DIO“

Konačno smo dočekali novu dozu vampira i vukodlaka. Sumrak saga je oduševila gledatelje diljem svijeta, mlađe i stare. U napetom prvom dijelu vidjet ćete mnoštvo nevjerojatnih događaja i obrata, rasplet ljubavnog trokuta i neke nove članove obitelji Cullen.

Spisateljica ove vampirske sage je Stephenie Meyer. Ideja o „Sumraku“ je dobila 2003. kada je sanjala djevojku i blistavog vampira koji sjede na proplanku. Knjiga je postala bestseller diljem svijeta, a zatim je uslijedila njezina ekranizacija. Film je doživio planetarnu popularnost. Nedugo zatim su ekranizirani ostali dijelovi Sumrak sage: Mladi mjesec i Pomrčina. Zahvaljujući njezinoj bujnoj mašti, danas možemo uživati u prvom dijelu dugoočekivanog filma Praskozorje. Film je režirao Bill Condon, a glumci koji utjelovljuju likove iz knjige su: Kristen Stewart kao Isabella Swan (Cullen), Robert Pattinson kao Edward Cullen, Taylor Lautner kao Jacob Black, Ashley Greene kao Alice Cullen, Nikki Reed kao Rosalie Cullen, Kellan Lutz kao Emmet Cullen, Mackenzie Foy kao Renesmee Cullen i mnogi drugi. Film je „potukao“ sve rekordanosti te je jedan od najskupljih filmova ovog desetljeća što nam dokazuje zarada od čak 223 milijuna dolara u prvom tjednu prikazivanja!

U prvom dijelu „Praskozorja“, Bella i Edward odlučili su okrunuti svoju ljubav vjenčanjem u kući Cullenovih. Uz nju je i dalje

njezin dugogodišnji prijatelj, vukodlak Jacob Black koji se ne može pomiriti s činjenicom da će Bella uskoro postati vampir. Zaljubljeni par odlazi na medeni mjesec na otok pokraj Rio de Janiera kojeg im je darovao Carlisle Cullen, Edwardov otac. Bella ostaje trudna, ali dijete se prebrzo razvija što dovodi u pitanje Bellin život. Tu započinje borba između običnog, vampirskog i svijeta vukodlaka. Zašto mnoge od nas privlači taj fantastični svijet vampira i vukodlaka? Njihova besmrtnost, nadnarvana snaga, prenaglašeni osjećaji za ljudе koje oni vole? Možda ideja da vas netko toliko može voljeti i da bi za vas žrtvovao vlastiti život? Svakoga od nas privlači nešto drugo. Činjenica je da vas film jednostavno uvuče u svoju priču i prikrene za platno, drži vas u neizvjesnosti do samoga kraja.

Uskoro nas očekuje drugi dio „Praskozorja“ koji će se prikazivati 2012. godine. Obzirom na njihovu popularnost, vjerujemo da ovi glumci neće pasti u zaborav, već da će ih gledati u budućim filmskim uspješnicama.

Karmen Javor i Sofija Solje, 8. b

likovni izlog 1.-4. 5.-8.

Anastasia Mandić 1.a

Maja Barišić 1.a

Luka Pejković 1.a MOJ SAN

Lana Terze 2.e

Panoi 3.b

Lea Vladović- Moj razredni 2.d

Marijeta Dominović 1.d

Luka Posinković-Maska 2.d

Paola Oršulić-Maska 2.d

Petar Gavranović- Maska 2.d

Kroz moj prozor -
Tereza Šestanović 3.a

Vlak u snijegu -
Dino Cecić-Sule 3.a

Maske - Ella Čatipović 3.a

Keti Čović-Lice, 2.d

ANJA ŠUNJIĆ, 4. a

LOVRE ĐULA, 4. a

LUCIJA ORA, 4. a

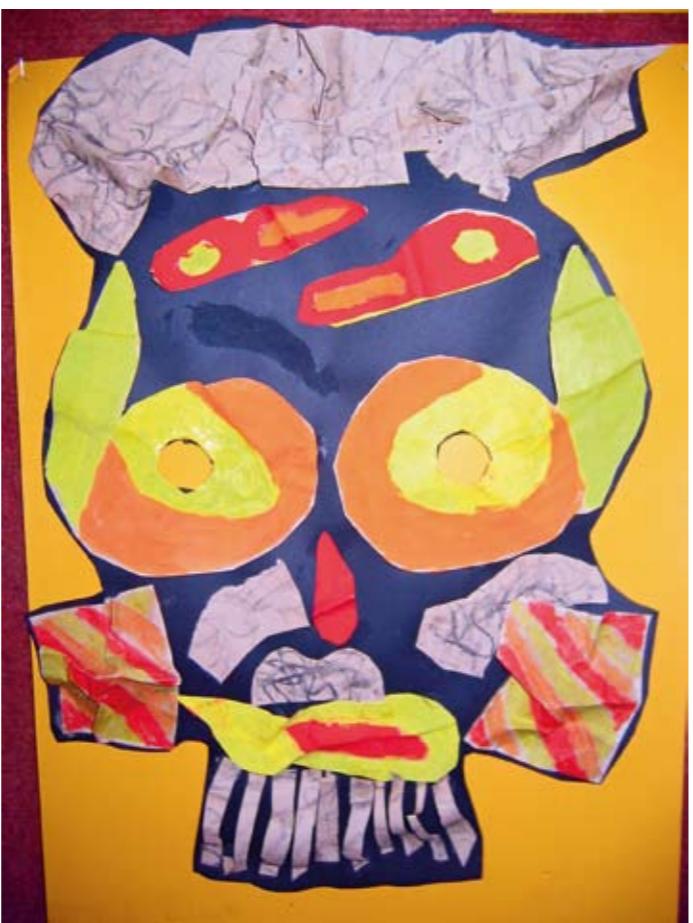
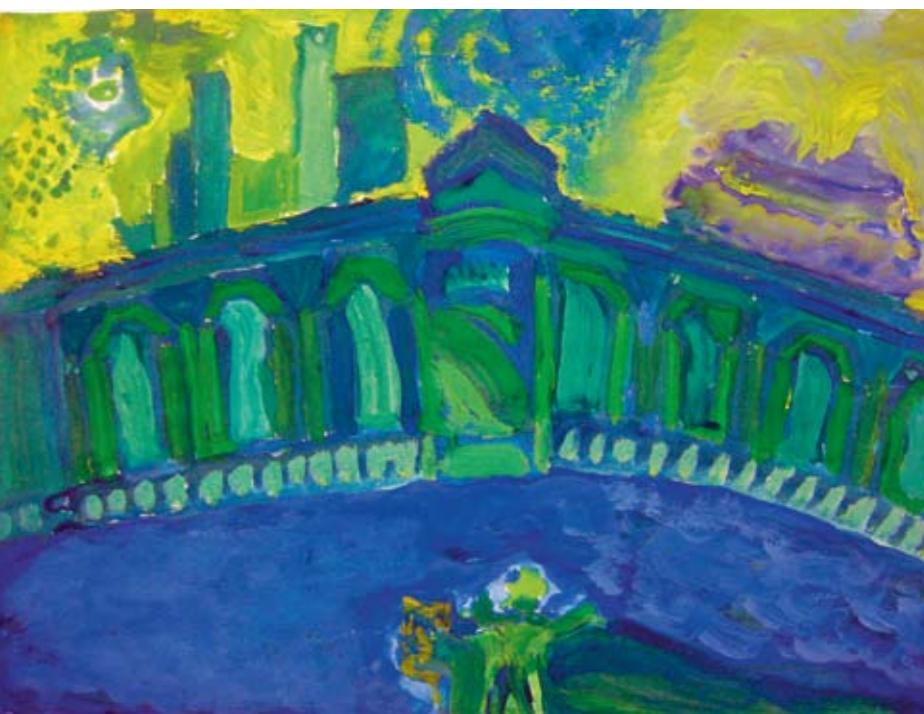
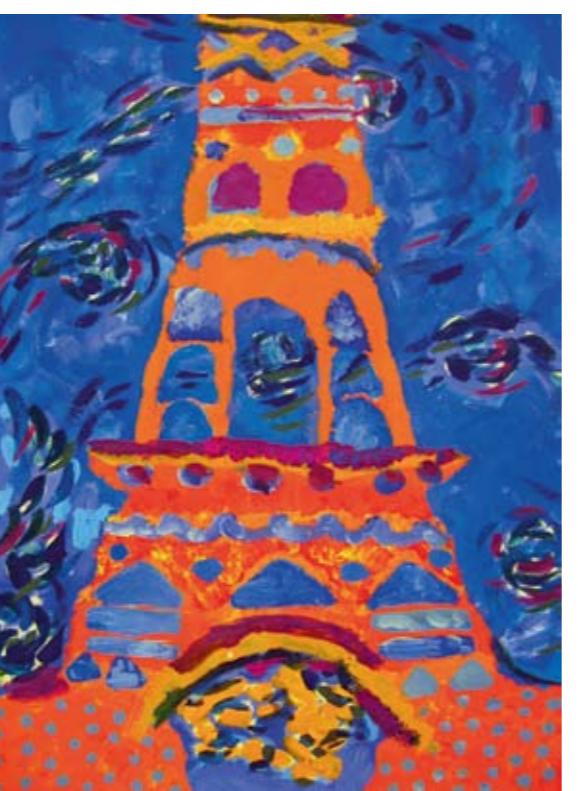
likovni izlog 1.-4. 5.-8.

MASKE

PUTUJEMO EUROPOM

TAJNA SRETNE

Mnogi od nas misle da se do sreće dolazi dobitkom na lutriji, gomilanjem stvari ili pak očekujemo da nas usreći netko drugi. Živimo li u uvjerenju da su događaji u našem životu izvan nas? Čini li nam se ponekad da drugi ljudi određuju naš put? Što nas to „pokreće“ na ponašanje? „Motor“ koji neprestano radi i tjeran nas na djelovanje je unutar nas. Dakle, svako naše ponašanje je motivirano iznutra i to *psihičkim potrebama*. Kao što imamo osnovnu potrebu za preživljavanjem koju zadovoljavamo hranom, vodom i zrakom, imamo i psihičke potrebe koje su nam svima urođene.

Prema W. Glasseru, postoje četiri osnovne psihološke potrebe: *ljubav, moć (poštovanje), zabava i sloboda*.

LJUBAV možemo shvatiti kao prijateljstvo i osjećaj brige za nekoga. Jedan od načina da budemo uspješni u zadovoljenju potrebe za ljubavlju je taj da razmislimo o svim ljudima u našem životu te da izdvojimo one o kojima brinemo kao i sve koji brinu o nama. Svatko od nas treba barem jednu osobu prema kojoj će osjećati osobitu bliskost.

MOĆ (POŠTOVANJE) je osnovna potreba koja se često pogrešno shvaća u negativnom smislu, kao nadmoć nad nekim. Moć o kojoj ovde govorimo odnosi se na osjećaj sposobnosti, kompetencije, osjećaj da postoje stvari koje činimo

dobro. Moć često dolazi od drugih ljudi, ali je važno znati sam sebi odati priznanje i podsjetiti se da smo važni.

ZABAVA je potreba u kojoj su djeca naj-

vještija, ali je imaju i naši roditelji i baki i djedovi. Po Marku Twain-u zabava je „ono što radimo kad ne moramo.“ Igra, smijeh, opuštanje – uz njih je naš život puniji i radosniji.

Sva naša ponašanja su usmjerenata na zadovoljenje jedne ili više psihičkih potreba. Iako nam se ponekad neka naša ili tuđa ponašanja čine beskorisna, nedjelotvorna i samouistaravajuća, ona ipak za cilj imaju zadovoljenje potreba. Svako naše ponašanje je naš trenutno najbolji izbor. Ako bolje upoznamo sebe i naučimo upravljati svojim ponašanjem, imat ćemo mogućnost donošenja boljih odluka.

Upravljati ponašanjem znači upravljati onim što *činim*, načinom kojim *razmišljam* o sebi i svojoj okolini, svojim *osjećajima* i načinom funkcioniranja svoga *tijela*. Izravno možemo utjecati na ono što radimo i ono što mišlimo, a posredno i na naše osjećaje i tjelesne promjene. Da pojednostavimo, zamislimo ponašanje kao automobil s 4 pogona (kotača). Ako pokrenemo prva dva kotača (činjenje i misli), krenut će i stražnja dva (osjećaji i tijelo).

Prepoznaćeš li signale svog tijela i svojih osjećaja?

DJECE

“Čudno je to kako je malo potrebno da budemo sretni, i još je čudnije kako nam baš to malo nedostaje.”

Ivo Andrić

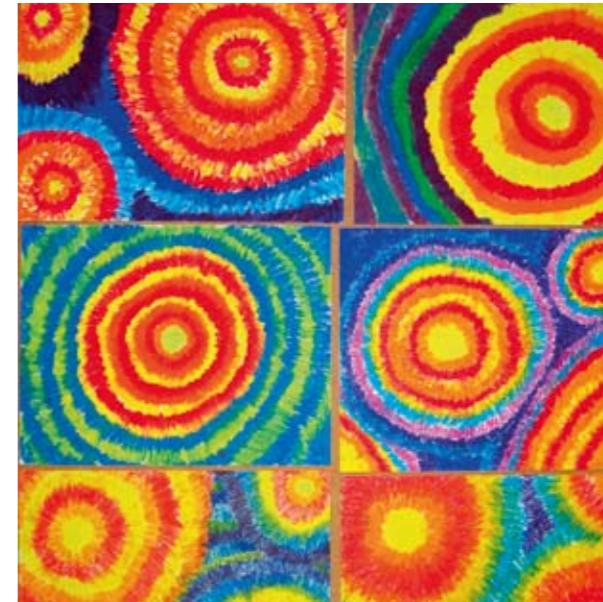
Ako se osjećaš tužno, povrijeđeno, tjeskobno, prestrašeno, ljutito... vrijeme je za djelovanje. Prisjeti se stvari koje voliš raditi i koje te čine sretnim i opuštenim. Mijenjajući način razmišljanja i činjenjem onoga što nas opušta, mijenjamo svoje osjećaje.

Važno je znati: sva moja ponašanja su moji izbori za koje sam sam odgovoran! Kao što ja ne mogu biti odgovoran za ono što drugi čine, nitko ne može biti odgovoran za ono što ja činim.

Ako nešto u svom životu želim promijeniti, važno je postaviti cilj i plan djelovanja – što sve moram učiniti da postignem cilj.

Dakle, tko je odgovoran za Tvoj život?
Čija je zadaća Tvoj život učiniti sretnijim, zadovoljavati Tvoje potrebe?

Otkrit ću ti tajnu: naravno, Tvoja!

„Ti izabireš hoćeš li biti tužan ili sretan, optimist ili pesimist, stidljiv ili bučan, pošten ili nepošten, ili nešto od toga.

Jedina osoba koja ima kontrolu nad Tvojim stavovima, vjerovanjima, vrijednostima, željama, osjećajima... jesи TI!“ **Marshal Brain**

**Anita Jović,
socijalna
pedagoginja**

FACEBOOK (NE) DRUŠTVENA MREŽA

facebook.

Uve godine smo ispitali naše učenike što misle o Facebooku, društvenoj mreži koja broji oko milijardu korisnika. Prvaši su nam odgovorili da, primjerice, „igraju igrice puno dana“, a neki od njih redovito koriste Facebook već dvije godine.

Od prvog do četvrtog razreda oko 50% učenika svakodnevno koristi ovu društvenu mrežu. Zbog toga se postavlja pitanje: „Funkcionira li uopće ta dobna granica od trinaest godina koju su administratori postavili?“ Hoće li za par godina prvo što roditelji naprave svom novorođenom djetetu biti – Facebook? Učenici mlađi od trinaest godina lažu o svojoj dobi kako njihov profil ne bi bio izbrisani, što je još jedan od problema s kojom se administratori

svakodnevno suočavaju. Međutim, od učenika viših razreda naše škole čak 92% ima „fejs“, a 52% na njemu provodi više od dva sata dnevno.

Bismo li to mogli nazvati pretjerivanjem? Kako bi te osobe provele ta dva sata u svom danu da za to vrijeme nisu „lajkali“ slike, komentirali statuse, dopisivali se s poznatima i nepoznatima... ? Na „fejsu“ ljudi imaju neograničenu zaštitu privatnosti što je dobro, ali nudi se i neograničena mogućnost za anonimnost i lažno predstavljanje što nije dobro. Jedan učenik četvrtog razreda je izjavio da nema svoj profil jer „mu može provaliti pedofil.“ Možda nam se to čini smiješno, ali ljudi moraju biti svjesni i takvih mogućnosti.

Facebook nas povezuje sa svijetom, ali povezuje li nas i s

Laura Bošnjak, 8. c

BISERI

UČITELJ: Kako se zove kozin mužjak?

UČENIK: Kozjak!???

UČITELJ: Majina majka ima troje djece. Jedno se zove Tin, a drugo Leon. Kako se zove treće dijete?

UČENIK 1 : Dva puta tri.

UČENIK 2: Umnožak.

2. C RAZREDA

UČITELJ ENGLESKOG JEZIKA: Kako se kažu mačići na engleskom?

UČENIK: Kečići!???

UČITELJ: Znate li djeco što je Lovrinac?

UČENIK: Lovrinac je mjesto gdje žive oni koji su umrli!???

BRINITE O SVOJEM RAČUNALU

Računalni virus je program koji može „zaraziti“ druge programe tako da u njih unese kopiju samog sebe. Virus se može proširiti računalnim sustavom ili mrežom koristeći se ovlastima korisnika koji su zaraženi. Svaki program koji je zaražen postaje virus i tako zaraza raste.

Računalnim virusima se često nazivaju i drugi štetni programi, npr. trojanski konj ili crvi koji zapravo imaju druge funkcije (za razliku od klasičnog virusa). Šire se mrežom (crvi) te kradu korisničke lozinke i brojeve kreditnih kartica, ili omogućavaju pristup neovlaštenoj osobi na zaraženom računalu (karakteristično za trojanske konje).

Oprez kod surfanja internetom i primanja elektroničke pošte!

Uz sve oblike zaštite, ključna je vaša opreznost pri radu s računalom i odlasku na internet, a posebice kod primanja elektroničke pošte. Virusi upravo e-mail u posljednje vrijeme najviše koriste za svoje rušilačke pohode na računala, koja su u stanju na tisuće, nerijetko i milijune inficirati

u vrlo kratkom vremenu. Izbjegavajte surfanje po riskantnim web stranicama te dulje zadržavanje na webu (ako su uočeni štetni programi).

Autori virusa služe se raznim smicalicama pa vam primjerice mogu poslati poruku „pokrenite ovaj program kako biste brže skinuli podatak“, a taj je program zapravo virus

koji će instalirati na računalo. Ne nasjedajte na takve trikove, najbolje je da ne pokrećete programe za koje niste sigurni što rade. Ne koristite programe koje ste dobili elektroničkom poštom od nepoznatih pošiljatelja. Koristite samo provjerene CD-ove na računalu, provjeravajte USB memoriju jer se putem USB-a najlakše zarazi računalo. Redovito napravite sigurnosne kopije podataka, jer već sutra vaše baze, datoteke, ali i cijeli sustav može ugroziti, napasti pa i uništiti neki novi računalni virus.

Luka Kosor, 6. b

BISERI

Učiteljica: Što dobivamo kad se pšenica melje?
Učenik: Kukuruz.

Učitelj: Kako na engleski kažemo: „Čestit Božić i Sretna Nova Godina?“
Učenik, šestaš: Happy Christmas and Merry New Year.

Učitelj: Ugasi klimu da ne ide sunce.

Pita učitelj: Zašto ne pratiš nastavu, gdje si odlutala kroz prozor?
Učenik: Gledam miris proljeća.

Nastavnica: Koji se jezik pričao kada se dogodio raskol?

Učenik: Japanski.

Nastavnica: Koja je najveća planina pored Zagreba?

Učenik: Ilica.

Nastavnica: Što proizvodi vulkanizer?

Učenik: Vulkane.

Nastavnica: Jesi li ti zdrav?

Učenik: Jesam!

Nastavnica: Tko je autor pjesme Moj did?

Učenik: Goran Ivanišević.

FACEBOOK (NE) DRUŠTVENA MREŽA

facebook.

Uve godine smo ispitali naše učenike što misle o Facebooku, društvenoj mreži koja broji oko milijardu korisnika. Prvaši su nam odgovorili da, primjerice, „igraju igrice puno dana“, a neki od njih redovito koriste Facebook već dvije godine.

Od prvog do četvrtog razreda oko 50% učenika svakodnevno koristi ovu društvenu mrežu. Zbog toga se postavlja pitanje: „Funkcionira li uopće ta dobna granica od trinaest godina koju su administratori postavili?“ Hoće li za par godina prvo što roditelji naprave svom novorođenom djetetu biti – Facebook? Učenici mlađi od trinaest godina lažu o svojoj dobi kako njihov profil ne bi bio izbrisani, što je još jedan od problema s kojom se administratori

svakodnevno suočavaju. Međutim, od učenika viših razreda naše škole čak 92% ima „fejs“, a 52% na njemu provodi više od dva sata dnevno.

Bismo li to mogli nazvati pretjerivanjem? Kako bi te osobe provele ta dva sata u svom danu da za to vrijeme nisu „lajkali“ slike, komentirali statuse, dopisivali se s poznatima i nepoznatima... ? Na „fejsu“ ljudi imaju neograničenu zaštitu privatnosti što je dobro, ali nudi se i neograničena mogućnost za anonimnost i lažno predstavljanje što nije dobro. Jedan učenik četvrtog razreda je izjavio da nema svoj profil jer „mu može provaliti pedofil.“ Možda nam se to čini smiješno, ali ljudi moraju biti svjesni i takvih mogućnosti.

Facebook nas povezuje sa svijetom, ali povezuje li nas i s

Laura Bošnjak, 8. c

BISERI

UČITELJ: Kako se zove kozin mužjak?

UČENIK: Kozjak!???

UČITELJ: Majina majka ima troje djece. Jedno se zove Tin, a drugo Leon. Kako se zove treće dijete?

UČENIK 1 : Dva puta tri.

UČENIK 2: Umnožak.

2. C RAZREDA

UČITELJ ENGLESKOG JEZIKA: Kako se kažu mačići na engleskom?

UČENIK: Kečić!???

UČITELJ: Znate li djeco što je Lovrinac?

UČENIK: Lovrinac je mjesto gdje žive oni koji su umrli!???

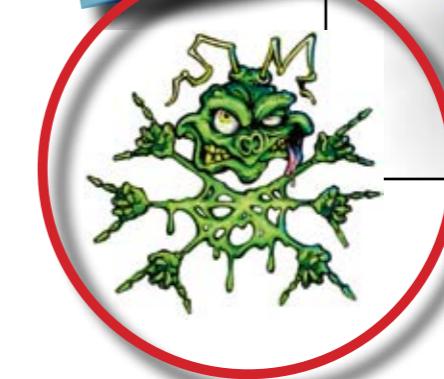
BRINITE O SVOJEM RAČUNALU

Računalni virus je program koji može „zaraziti“ druge programe tako da u njih unese kopiju samog sebe. Virus se može proširiti računalnim sustavom ili mrežom koristeći se ovlastima korisnika koji su zaraženi. Svaki program koji je zaražen postaje virus i tako zaraza raste.

Računalnim virusima se često nazivaju i drugi štetni programi, npr. trojanski konj ili crvi koji zapravo imaju druge funkcije (za razliku od klasičnog virusa). Šire se mrežom (crvi) te kradu korisničke lozinke i brojeve kreditnih kartica, ili omogućavaju pristup neovlaštenoj osobi na zaraženom računalu (karakteristično za trojanske konje).

Oprez kod surfanja internetom i primanja elektroničke pošte!

Uz sve oblike zaštite, ključna je vaša opreznost pri radu s računalom i odlasku na internet, a posebice kod primanja elektroničke pošte. Virusi upravo e-mail u posljednje vrijeme najviše koriste za svoje rušilačke pohode na računala, koja su u stanju na tisuće, nerijetko i milijune inficirati

u vrlo kratkom vremenu. Izbjegavajte surfanje po riskantnim web stranicama te dulje zadržavanje na webu (ako su uočeni štetni programi).

Autori virusa služe se raznim smicalicama pa vam primjerice mogu poslati poruku „pokrenite ovaj program kako biste brže skinuli podatak“, a taj je program zapravo virus

koji će instalirati na računalo. Ne nasjedajte na takve trikove, najbolje je da ne pokrećete programe za koje niste sigurni što rade. Ne koristite programe koje ste dobili elektroničkom poštom od nepoznatih pošiljatelja. Koristite samo provjerene CD-ove na računalu, provjeravajte USB memoriju jer se putem USB-a najlakše zarazi računalo. Redovito napravite sigurnosne kopije podataka, jer već sutra vaše baze, datoteke, ali i cijeli sustav može ugroziti, napasti pa i uništiti neki novi računalni virus.

Luka Kosor, 6. b

BISERI

Učiteljica: Što dobivamo kad se pšenica melje?
Učenik: Kukuruz.

Učitelj: Kako na engleski kažemo: „Čestit Božić i Sretna Nova Godina?“
Učenik, šestaš: Happy Christmas and Merry New Year.

Učitelj: Ugasi klimu da ne ide sunce.

Pita učitelj: Zašto ne pratiš nastavu, gdje si odlutala kroz prozor?
Učenik: Gledam miris proljeća.

Nastavnica: Koji se jezik pričao kada se dogodio raskol?

Učenik: Japanski.

Nastavnica: Koja je najveća planina pored Zagreba?

Učenica: Ilica.

Nastavnica: Što proizvodi vulkanizer?

Učenik: Vulkane.

Nastavnica: Jesi li ti zdrav?

Učenik: Jesam!

Nastavnica: Tko je autor pjesme Moj did?

Učenik: Goran Ivanišević.

događajnica

IZABRALI SMO... O EUROPSKOJ UNIJI...

Za ili protiv? Bilo je to pitanje s kojim su se na nedavnom referendumu suočili punoljetni građani Republike Hrvatske. Odrasli su rekli svoje mišljenje, ali što ako se pita nas djecu?

„Europska unija je započela svoj rad kao sektorsko udruživanje država članica u sklopu Europske zajednice za ugljen i čelik te se razvijala tijekom godina. Danas je to skup država članica koje poštuju europske vrijednosti - slobodu, demokraciju, poštivanje ljudskih prava i temeljnih sloboda te vladavinu prava.“ Tako piše na Wikipediji. Iskreno o ovoj temi znam malo ili ništa te držim da je, nažalost, jednako i s ostalom djecom koja još ne moraju razmišljati o politici. Mislim da ni mnogi odrasli ne znaju više. Jedino što ja u grubim crtama znam o Europskoj uniji je to da ćemo moći lakše putovati po europskim zemljama koje su članice Unije te da iduće ljeti vjeratno neću moći loviti ribu sa svojom obitelji. Osim toga, ja zapravo ne držim da će se naš život puno promijeniti. Istina promijenit ćemo novac, a to ne mijenja puno. Mislim da će način života kod nas i dalje ostati manje-više jednak. Odlazit ćemo u školu, na treninge, (ne)pisati zadaće i družiti se s prijateljima.

Mislim da zapravo nikakav problem nije u EU nego u nama samima. Unija ne može ništa promijeniti na bolje, a mislim ni na lošije. Mi smo jedini koji to možemo, a naš problem je što uglavnom biramo - lošije.

Laura Bošnjak, 8. c

Matej: Zašto Hrvatska mora ući u EU?

Matea: Hoće li se ona djeca koja ne idu u školu tada morati školovati?

Marino: Hoće li se školski zakoni promijeniti?

Antea: Ja ne znam ništa o EU.

Damjana: Hoće li proizvodi biti jeftiniji?

Tin: Želim znati zašto je žvakača guma kupljena u Hrvatskoj 60 lipa, a kupljena u EU 60 centi?

Borna: Hoće li EU pomagati beskućnicima i nemoćnim osobama? Hoće li EU pomagati ili davati novac roditeljima autistične djece?

Dora: Hoće li i dalje postojati plivački klub "Pošk"?

Anita: Hoće li školski satovi biti skraćeni? Hoće li se djeca moći više igrati, a manje učiti?

Lea: Želim znati što će biti ako ne uđemo u EU?

Leo: Želim znati kada će se u Hrvatskoj plaćati eurima?

Bruno: Hoćemo li u EU imati veće plaće?

UNIJI...

Uoči referendumu o ulasku Hrvatske u Europsku uniju, učiteljica Ljubinka Jelaska upitala je učenike što znaju ili žele znati o EU.

Ivan: Želim znati hoće li biti boljih vozila u Hrvatskoj i hoće li se nogomet promijeniti?

Luka M.: Želim znati hoće li oni koji rade u dućanima "Lesnine" dobivati veću plaću? Hoće li se u Hrvatskoj napraviti pista za trkače automobile?

Marita: Hoćemo li živjeti bolje ili lošije?

Dino: Znam da će se otpad odvajati u različite spremnike.

Luka Z.: Znam da su neke države poput Grčke i Španjolske u krizi. Želio bih znati hoće li se sprječiti barem neke od nepravdi u Hrvatskoj?

Mara: Mislim da ćemo biti više zaštićeni od lopova kada uđemo u EU. Tada će EU dobiti još jednu zvjezdicu.

Jere Ilon: Hoće li benzin poskupjeti ili pojefiniti kada uđemo u EU?

Tonći: Moramo li mi ući u EU ili ne?

3. b razred

S ovako pametnim glavicama Hrvatska ima budućnost bez obzira na ulazak u EU!!!

20. obljetnica pada Vukovara

Obilježili smo još jednu, 20. obljetnicu pada Grada, koji nam je sve dao. Postoji li riječ kojom bismo opisali Vukovar? Možda je najbolje reći Vukovar je grad. Što je grad? Jesu li to zgrade i parkovi, dječja igrališta? Ne. To su ljudi, roditelji, djeca, radnici... Pitamo se što svima njima reći, onim istim ljudima koji su živjeli Vukovar.

O svojem Vukovaru zasigurno je najbolje govorio Siniša Glavašević. Mi smo se ove godine usudili oživjeti njegove riječi i održati pjesničku večer posvećenu napačenom Gradu.

Cijeli tjedan, uoči velike obljetnice, u školi se osjećalo posebno ozračje. Prvi školski

sat započinjao je pjesmama domoljubne tematike čije su melodije ispunjavale školske hodnike i učionice. Radioemisija, koja se emitira ponедjeljkom tijekom sata razrednog odjela, podsjetila nas je na ratne strahote koje je Grad proživio.

Svi razrednici su sa svojim razredima zapalili svijeće u Vukovarskoj ulici pridružujući se time akciji „I u mom gradu Vukovar svijetli!“. Vrhunac svih događanja u našoj školi bila je Pjesnička večer posvećena gradu Vukovaru. Učenici su citirali Sinišu Glavaševića „Rat je najgore što se čovjeku moglo dogoditi. Kao da čovjek i ne zna o drugom osim o ratu i ubijanju pa se onda s pravom treba pitati gdje je nestala ta ljudskost? Može se dogoditi da mrak zadavi svaku ružnu misao. Ali to se može dogoditi tek ako je u svijetu ostalo makar malo ljubavi. Zato, ako je u vama ima, ne štedite je. Podijelite, dajte djelić svoje ljubavi prvome do sebe i bit će manje neprijatelja. Za početak dovoljno je i to.“

Katarina Piveta Vidučić, prof.

Na kraju Hrvatske stoji grad,
Grad heroj

Naš Vukovar.

Obranio sve si nas

Izato tebi u čast

Kličemo – Hvala, Vukovar!

Svake godine

Palimo ti svijeće plam

Da se nikad ne zaboravi

Da si heroj grad!

Antonio Orlandini, 3. e

I STOJI GRAD ...

Dvadeset godina je prošlo, a u nama još stoji... Sjećanje na grad, koji je bio sravnjen sa zemljom, ljudi koji su dali živote i trpjeli. Te, ne tako davne, 1991. godine sva smaknuća i pogubljenja, djevojčica sva u suzama...

Ništa nije ostalo, samo tiki plamen u srcima ljudi odvedenih na Ovčaru, koji su dali svoj život. Taj plamen se ni danas ne gasi. Siniša

Glavašević je rekao da smo se svi znali zagrliti da rata ne bi ni bilo. Neki su ljudi hladna srca s oružjem u ruci, ubili naš grad. Danas je sve normalno, život ide dalje, ali sjećanje uvijek ostaje...

Natali Akrap, 4. a

▶

33

Pjesnička večer ...i stoji Grad

VUKOVARE, GRADE MOJ

Vukovare, grade moj
mili,
za te čemo se moliti u
čas tili.

Neka ti kliču „grade
heroju“,
neka se za te moli u
velikom broju.

Kada sunce zađe,
svjetla nek` vam budu

prenositelji naših
molitvi,

predivne lađe.

Mili grade moj,
znaj da za te moli
veliki roj.

U tom roju bit čemo
mi,

neka budu tvoji
stanovnici sretni svi.

Znaj, sreća je tu,
neka prati tvoju djecu
svu.

Pero Šimundža, 3. e

I U MOM GRADU VUKOVAR SVIJETLI

**18. 11. 2011. godine s učiteljicom smo
išli odati počast gradu Vukovaru. S
nama je išao 3. d razred. Kad smo došli u
Vukovarsku ulicu, učiteljica je imala šibice i
svima je pomogla zapaliti svijeće. Učiteljica
je svakom učeniku predala svijeću da je
odložimo na pod. U tom trenutku osjećao
sam se ponosno. Naš razred je svijeće
složio u obliku križa, a 3. d je napravio
slovo V, V kao Vukovar, V kao znak pobjede.
Pomolili smo se žrtve grada Vukovara i
otpjevali pjesmu „Stoji grad!“. Nakon toga
smo se dostojanstveno vratili u školu.**

Matej Koštić, 3. e

Lucija, Matej, Filip, Pero,
Ena, Martina, Toma i ja s
učiteljicama Ljiljanom Sarić i
Danijelom Ohnjec te socijalnom
pedagoginjom Aniton Jović
posjetili smo Dječji dom
„Maestral“ koji se nalazi u
Kaštel Lukšiću. Odnijeli smo
školski pribor koji su učenici
skupljali u humanitarnoj akciji
provedenoj u mjesecu prosincu.
Kad smo došli, dočekala nas
je jedna odgojiteljica. U domu
su nas svi lijepo dočekali,
ponudili su nam grickalice i sok.
Malo smo popričali s tetama
koje tamo rade, a nakon toga
smo štićenicima doma izveli
predstavu „Srce“ i izrecitirali
pjesmu „Boje ljubavi“. Nakon
te kratke priredbe, štićenici

su nas poveli u razgledavanje
doma. Rado su nam pokazali
svoje sobe, prostorije za učenje
i prostorije za slobodno vrijeme.
Poslije obilaska smo se još malo

družili s djecom iz doma, a
nakon toga smo se sretno vratili
u školu.

Lucia Rogošić, 3. e

UČITELJI PUTUJU

dogadjajnica **SLAVONIJA-BARANJA**

Ove školske godine, učitelji su za sindikalni izlet odlučili posjetiti ravnou Slavoniju i Baranju. Za tu destinaciju su se odlučili ponajprije zbog obilježavanja 20. godišnjice pada grada Vukovara, ali i zbog predivne ljepote tog dijela naše domovine.

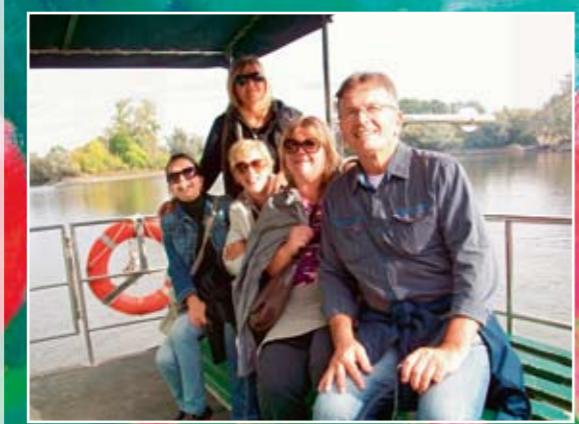
Posjetili su grad Ilok, Iločke podrume i tamo osvježili nepca proslavljenim iločkim vinima. Prošetali su po Đakovu, posjetili najljepšu katedralu na potezu od Venecije do Istambula - Đakovačku katedralu, te ergelj lipicanaca. Osijek je još jedan od gradova koji su naši učitelji posjetili na ovom putovanju. Vožnja brodom po Kopačkom ritu je zaista nezaboravan i lijep doživljaj.

Kakav bi to posjet Slavoniji bio da se učitelji nisu zabavili uz tamburaše? Pjesmom i plesom zabavili su i ostale posjetitelje restorana.

Zadnji dan izleta ostavili su za posjet Vukovaru i Ovčari. Na Ovčari su zapalili svijeće, položili cvijeće poginulim braniteljima i pomolili se, posjetili su Spomen bolnicu, Trpinjsku cestu. Nitko nije ostao ravnodušan i bez suze u oku nakon potresnih priča o gradu Vukovaru, ali i ostalim gradovima u Slavoniji opustošenih ratom.

Nakon posjeta Vukovaru, uputili su se za Split. Vožnja kući je protekla u ugodnoj i opuštenoj atmosferi. U autobusu su već počeli padati dogovori za sljedeća putovanja...

Danijela Ohnjec

dogadjajnica

DAN ŠKOLE

Sada već tradicionalno, svake godine za Dan škole, pripremamo se za projekt „Naša škola-naša odgovornost“. Tijekom prošle godine, učenici su sa svojim razrednicima izrađivali razne predmete i prodavali ih svim dobrim ljudima koji smatraju da je škola naša zajednička, da je trebamo čuvati kako bi još mnoga mlađih generacija dočekalo sretne školske dane.

U izradi su pomagali i roditelji bez čije se svesrdne podrške projekt ne bi mogao održati. Lijep, topao i sunčan svibanjski dan bio je kao stvoren za naš mali školski sajam. Prodavali su se razni ukraši, razredne fotografije, paketi iznenađenja, privjesci, nakit... U tren oka dvorište se napunilo kupaca i razdražanih roditelja. Veselom raspoloženju pridonio je i zabavni program. Uveseljavali su nas mlađi plesači, pjevači, glazbenici... U školskoj dvorani odvijali su se razni sportski turniri. Sve je prošlo kako se samo poželjeti može, a nakon toga su učenici i razrednici zadovoljno trljali ruke, zbrajali, množili i dijelili

NAJBOLJI UČENICI U ŠKOLSKOJ GODINI 2010. / 2011.

Zaista je ispunjen bio ravnateljev ured kad su ušli svi učenici koji su se svojim znanjem uspjeli izboriti za sudjelovanje na županijskim ili višim razinama natjecanja u protekloj školskoj godini. Čestitamo im još jednom i zahvaljujemo jer smo ponosni na njihove uspjehe! Ponosni su bili i ravnatelj škole Zdravko Delaš te predsjednik Školskog odbora Antonio Šarolić. S velikim zadovoljstvom su podijelili nagrade učenicima i zaželjeli im nastavak uspješnog rada.

zarađeno. Dio novca doniran je školskoj knjižnici za nadopunu knjižnoga fonda, a ostatak ostaje razredu koji s razrednikom i roditeljima odlučuje kako će potrošiti novac. Neki su odlučili klimatizirati učionice ili kupiti CD-player.

Nadamo se da će i ove godine Dan škole proteći u veselom ozračju.

Katarina Piveta Vidučić, prof.

DAN ŠKOLE

NAŠA ŠKOLA NAŠA ODGOVORNOST

Prije nekoliko mjeseci počeli smo se pripremati za Dan škole.

U školi i kod kuće smo izrađivali radove i donijeli ih u školu. Kada je došla ta subota, u devet sati smo došli u školu, iznijeli naš stand te smo na njemu izložili svoje radove.

Svi su se predmeti lijepo prodavali. Zaradili smo mnogo novca. Poslije su djevojčice iz našeg razreda nastupale na pozornici. Naš Leo je za to vrijeme igrao šah i, nažalost, izgubio.

U dvorani su „akavci“ i „ekavci“ igrali nogometni turnir. Kada je sve završilo, spremili smo naš stand i brojali utržak. Dio novca smo odvojili za školsku knjižnicu, kupili smo lopte, CD-player i klimatizirali našu učionicu.

Luka Zorčić, 3. b

Nose li djeca (i dalje) preteške školske torbe?

A rezultati istraživanja? Potvrđen je prošlogodišnji zaključak: i dalje nosimo preteške torbe!

	Razredi:	1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
2011.	Prosječni omjer težina:	15%	14%	12%	13%	11%	9%	10%	9%
	Najveći omjer težina:	25%	24%	22%	26%	21%	17%	16%	15%
2012.	Prosječni omjer težina:	14%	14%	12%	12%	13%	10%	11%	9%
	Najveći omjer težina:	23%	21%	20%	26%	30%	20%	23%	19%

Situacija se ipak nešto popravila u razrednoj nastavi pa zaključujemo da su se u nekim razredima prihvatali naputci:

- što više blok sati (manje predmeta) u danu
- koristiti što laganje bilježnice
- ukazati djeci na nepotrebne knjige za određeni dan

FESTIVAL ZNANOSTI

Učenici 7. a razreda zajedno s nastavnikom fizike Zoricom Jerčić, sudjelovali su na Festivalu znanosti. Pripremili su deset pokusa koji su pratili gradivo sedmog razreda, a sudjelovali su gotovo svi učenici razrednog odjela. Pokusi su izgledali poput madioničarskih trikova pa se naša prezentacija zvala UČIM FIZIKU- BIT ĆU MADIONIČAR. Najviše su nam se radovali mali posjetitelji kojima smo darovali balone probušene štapićima.

U školi se provelo veliko istraživanje o težini školske torbe, o čemu smo već pisali u prošlom broju školskog lista „Slap.“

Ove godine smo ponovo izvagali oko 700 učenika od 1. do 8. razreda. Kao i dosad, vagali smo učenike bez torbe i s torbom, kako bismo izračunali težinu torbe i njezin omjer prema tjelesnoj težini učenika. Po uputi liječnika ortopeda, ne bismo smjeli nositi torbu koja je preko 10% teže od naše vlastite tjelesne težine.

Rezultate smo usporedili s onima iz prethodne školske godine i prezentirali ih 25.4.2012.g. na smotri učeničkih pokusa i istraživačkih radova „Budi i ti znanstvenik“, održanoj na FESB-u u Splitu u sklopu Festivala znanosti 2012.

Tema je opet bila vrlo zanimljiva novinarima jer je istraživanje OŠ Split 3 prikazano na televiziji Nova TV, u Slobodnoj Dalmaciji...

Antonela Šarolić i Franka Krivić

DANI HRVATSKEGA JEZIKA

U Hrvatskoj se svake godine od 11. do 17. ožujka obilježavaju Dani hrvatskoga jezika. Ta kulturna manifestacija utemeljena je odlukom Hrvatskog sabora 1997. na spomen Deklaracije o nazivu i položaju hrvatskoga književnog jezika.

Učenici 3. razreda kao svoj ovogodišnji projekt odabrali su upravo obilježavanje Dana hrvatskog jezika pod nazivom „Pjevamo pjesnike“. Za mjesto događanja odabrali smo školsku knjižnicu. Svaki razredni odjel odabrao je jednog hrvatskog pjesnika, pa smo se današnjom prezentacijom pobliže upoznali i krasnoslovili stihove pjesnika.

Projektom smo pokazali kako jezik trebamo voljeti, njegovati, slušati, pjevati i govoriti. Neka se njegove riječi iz naših usta kotrljaju, valjaju i glagoljaju.

Neka nam njihov glas vječno zveći!

Čakavica, kajkavica ili štokavica lijepa su i uhu draga sva njegova lica!

Ljubinka Jelaska,
učiteljica razredne nastave

ŽUPANIJSKO STRUČNO VIJEĆE U ŠKOLI

U mjesecu studenom u našoj školi održano je Županijsko stručno vijeće za učitelje prvih razreda. Skup su organizirale županijske voditeljice Ljubinka Jelaska i Ivka Kavelj, a nazalo je 58 učitelja iz osnovnih škola naše županije. Tema skupa bila je „Partnerstvo i timski suradnički rad učitelja i knjižničara“, a predavač gospođa Vera Pandurov, dipl. knjižničarka uz prezentaciju primjera iz prakse (Lj.Jelaska i I.Kavelj).

Ovim skupom pokušali smo razbiti (u nekim školama uvriježene stereotipe) o knjižnici kao mjestu koje služi isključivo za posudbu i vraćanje lektirnih naslova. Knjižnica i knjižničar koji je otvoren za suradnju, pružaju nebrojene mogućnosti izvanredne suradnje s učiteljem. To je jedna od strategija poučavanja i prepostavka za ostvarivanje suvremene nastave kakvoj bi trebao stremiti današnji učitelj.

Ljubinka Jelaska

KNJIŽEVNI VREMEPOV

Povodom Dana hrvatske knjige koji obilježavamo 22. travnja u učionici hrvatskoga jezika održana je književna večer pod nazivom „Književni vremeplov.“ Djeca

su, pod vodstvom učiteljica hrvatskoga jezika, pripremila neobičnu predstavu u četiri čina. Od Baščanske ploče i Šibenske molitve, Marka Marulića i Ivane Brlić - Mažuranić do Vladimira Nazora te Milana Begovića. Otplovili smo zajedno u povijest hrvatske književnosti radujući se snazi riječi nekih od najpriznatijih naših književnika. U eri Interneta, elektronskih knjiga, ipak nas raduje tiskana riječ koja ne gubi svoj sjaj. Knjiga je naš najbolji prijatelj.

ŽUPANIJSKA SMOTRA „LiDraNo“

Županijska smotra „LiDraNo“ 2012. Splitsko-dalmatinske županije održana je 24. veljače u Splitu, u Kongresnom centru „Poljud“. Našu školu predstavljali su učenici u velikom broju, gotovo u svim kategorijama. U dramsko-scenskom skupnom izrazu učenici 3. razreda: Ena Brnja, Matej Koštić, Martina Plazonić, Filip Pehar i Pero Šimundža izveli su igrokaz „Srce“, mentorica Danijela Ohnjec. Učenici 5. i 7. razreda: Sara Karanović, Lana Manojlović, Hajdi Pervan, Lara Šarolić, Lovro Zaninović, Antonela Šarolić, Anastasia Šapošnikov, Franka Krivić, Roko Trivković i Niko Jerković izveli su recital „Moru“, mentorica Barbara Donkov-Zorčić. Oba dramsko-scenska izraza su uspješno izvedena.

U literarnom stvaralaštvu predstavile su se učenice Dora Bičanić, 2. razred s literarnim radom „Putovanje jesenjeg lista“, mentor Žarko Čokljat, rad je odabran za Državnu smotru, Dora Lovrinčević, učenica 7.e razreda s radom „Romon kiše“, mentorica Neda Lelas i Maja Danijelović, učenica 8.b razreda s radom „Portili su furešti“, mentorica Katarina Piveta Vidučić.

U novinarskom stvaralaštvu predstavila se Luciana Medić, učenica 6.e razreda s novinarskim člankom „Prijateljica iz Tanzanije“, mentorica Neda Lelas, rad je predložen za Državnu smotru. Čestitamo svim učenicima koji su predstavili školu u najboljem svjetlu.

Danijela Ohnjec, učiteljica razredne nastave

događajnica

MJESEC HRVATSKE KNJIGE

Hrvatska tradicionalno obilježava važan mjesec u godini. Popularna knjižna manifestacija „Mjesec knjige“, ove godine stavlja naglasak na poeziju. Posvećena je pjesništvu i nosi naziv „Čitajmo pjesnike“. U sklopu ove manifestacije u Gradskoj knjižnici Marka Marulića provode se razne aktivnosti.

U jednoj od njih sudjelovala je i naša Likovna grupa 3. b razreda. Čitali smo i ilustrirali poeziju Grigora Viteza, jer se obilježava 100 godina od njegova rođenja. I naši stariji sjećaju se Antuntuna, dječaka neobičnog uma. Osvojio je i srca naših malih čitatelja koji su na likovnoj radionici ilustrirali njegov lik i njegova neobična djela.

Mjesec knjige završen je prigodnim programom, kazivanjem poezije G.Viteza i izložbom likovnih radova. Još jednom smo uvidjeli da dječja mašta može svašta pa neka i dalje živi naš i vaš Antuntun i njegov neobičan um!

Ljubinka Jelaska, učiteljica razredne nastave

Ove je godine stavljen naglasak na poeziju

dogadjajnica

3.d i 3.e posjetili

Slobodnu Dalmaciju

Učenici 3. d i 3. e razreda zajedno s učiteljicama Veselkom Biuk, Danijelom Ohnjec, Ivanom Vidošević i Nikolinom Petković krenuli su na terensku nastavu u Dugopolje. Najprije smo posjetili Tiskaru Slobodne Dalmacije gdje nas je novinarski djelatnik upoznao s redoslijedom tiskanja novina. Posjetili smo mjesto na kojem se tiska naš školski časopis „Slap“.

Izlet smo nastavili u špilji Vranjači, a završili na Klisu. Sve ovo ne bi bilo izvedivo bez pomoći roditelja. Spojili smo edukativne i sportske sadržaje i na kraju dana zadovoljni i puni novih iskustava vratili se kući.

Danijela Ohnjec, učiteljica razredne nastave

TERENSKA NASTAVA NA MARJANU

Učenici 3. d i 3. e, s učiteljicama Ivanom Vidošević i Danijelom Ohnjec, 13. 10. 2011. otišli su na terensku nastavu u sklopu nastave TZK i izvannastavnih aktivnosti na Marjan. Otvoreni vlak naš je doveza do Marjanskih vrata. Trim stazom smo do Bena više trčali, manje hodali. Na Benama smo se malo poigrali, a zatim smo se bavili sportskim aktivnostima, te tako razvijali sportski duh i svijest o čuvanju zdravlja. Uživali smo u svakom trenutku provedenom na Marjanu. Na povratak smo u vlaku zapjevali te svoju radost prenijeli i na građane našeg grada.

dogadjajnica

EKO DJECA

Mi smo eko djeca,
sretna su nam lica.
Oko nas je cvijeće
i cvrkut ptica.

Boca, papir, staklo, smeće,
nikad vladat neće,
jer su naše snage,
puno, puno veće.
Skupimo, preradimo
i ponovo uporabimo!

Filip Pehar, 3. e

I mi smo EKO - ŠKOLA

Na početku školske godine, na prijedlog ravnatelja, donesena je odluka da škola dobije status EKO - ŠKOLE. Krajem studenog krenuli smo u realizaciju projekta.

Kako bi škola postala EKO - ŠKOLA, trebalo je u cijelosti provesti program od predviđenih sedam koraka:

1. KORAK: Osnivanje Odbora Eko škole
2. KORAK: Ocjena stanja okoliša
3. KORAK: Izrada programa rada
4. KORAK: Praćenje stanja i ocjenjivanje
5. KORAK: Rad prema Nastavnom planu i programu
6. KORAK: Obavještavanje javnosti i uključivanje medija
7. KORAK: EKO - kodeks

Koraci su uspješno provedeni, 22. ožujka 2012. od Udruge „Lijepa naša“ dobili smo Potvrdu o uključenju u međunarodni program Eko - škole.

Vjerujemo da će ovim projektom osvijestiti učenike škole da „Nas naš planet treba“, što je ujedno i krilatica ovogodišnjeg projekta, koji smo bazirali na čišćenju okoliša i odvajajući otpada.

Danijela Ohnjec,
učiteljica razredne nastave

DRUGAŠI TURISTI U SVOJEM GRADU

U prosincu su učenici 2. a, 2. b, i 2. d razreda na drugačiji način upoznali, u pratnji svojih učiteljica Lucije, Ljiljane i

Dijane, svoje mjesto stanovanja - grad Split. Upoznali su vlastiti grad kao turisti! Vozili su se otvorenim turističkim autobusom i obišli najvažnije građevine i objekte Grada uz detaljna objašnjenja turističkog vodiča. Uz veselo odobravanje šetača i prolaznika učenici su ponovili stečena znanja o gradu podno Marjana: kako je Split dobio ime, koliko je star, iz čega se razvio, koliko ima stanovnika.

Nakon obilaska učenici su zajedničkim druženjem, igrom na Benama i pjesmom „Nima Splita do Splita“ završili učenje u prirodi. Terenska nastava je bila edukativna i zabavna.

Dijana Agnić

ŠKOLA U PRIRODI

Učenici trećih razreda u pratnji svojih učitelja i u organizaciji Centra tehničke kulture, početkom listopada, bili su aktivni sudionici škole u prirodi.

Učili su u prirodi o samoj prirodi, upoznavali prirodni okoliš, biljni i životinjski svijet. Na izvoru rijeke Žrnovnice uživali su uz zvuku tišine, cvrkutu ptica i šumu vode.

Na Zvjezdanom selu na Mosoru zanimljivom prezentacijom upoznati su s elementima astronomije i zanimljivostima iz svemira. Ovaj divan dan završen je sportskim natjecanjima i igrom na terenima Sportskog centra u Sitnu Donjem. Uživali su u svakom trenutku, spoznali mnogo toga i pokazali zavidno znanje. Majčici Zemlji smo obećali da ćemo je čuvati, maziti i paziti, jer je jedna jedina i mnogostruko nam uzvrata tu ljubav svojom neponovljivom ljepotom!

Ljubinka Jelaska

TERENSKA NASTAVA

GEOMETRIJA U SVAKODNEVNOM ŽIVOTU

Na dugo iščekivanu terensku nastavu krenuli smo ujutro u 8 i 30.

Nakon kraće vožnje došli smo u Trogir. Tamo smo posjetili palaču Ćipko u kojoj smo vidjeli mnoge zanimljivosti. Meni je bio najimpresivniji bijelokremni vrt našeg vojnog broda.

Potom smo išli do gradske lože i sudnice. Ispred se nalazi i glavni gradski trg. U dalekoj prošlosti na tom trgu su se vezali i kažnjavali zločinci.

Doznavali smo da je ban Petar Berislavić umro na Plješevici. On je bio ban i biskup iz roda Berislavića. Danas trogirska osnovna škola nosi njegovo ime.

Nakon male foto pauze otišli smo do katedrale svetog Lovre. Pred ulazom u Katedralu vidjeli smo portal majstora Radovana. Katedrala je puna povijesnih znamenitosti, unutrašnjost je uređena u stilu cvjetne gotike. U Katedrali smo rješavali matematički zadatci mjerjenja skulptura, grobova i oltara.

Saznali smo da su se ljudi za vrijeme kuge i kolere skrivali u palači Ćipiko i u crkvi svetog Sebastijana.

Nakon toga smo se spustili do rive. S rive smo vidjeli kulu Kamerlengo u kojoj je danas kazalište i ljeti se u njoj održavaju festivali.

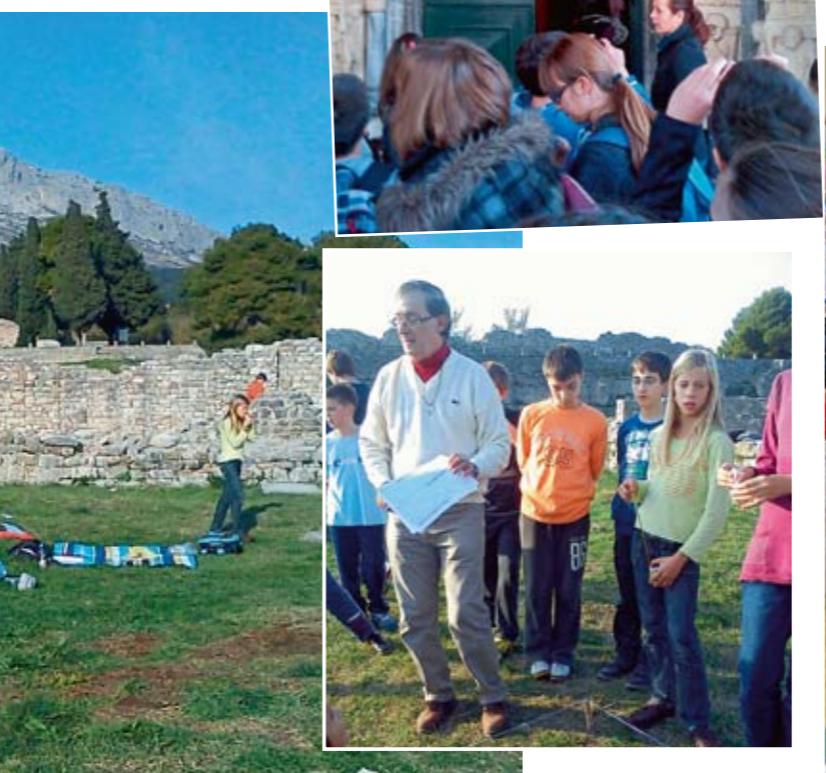
Zaštitnik Trogira bio je grčki bog Kairos – bog sretnog trenutka. Na rivi smo se odmorili i zabavili. Iz Trogira smo krenuli prema brdu Malačka. Zastali smo kod mlinica Pantan koje su stare više od 700 godina.

Na vrhu Malačke smo vidjeli križni put napravljen od 58 kamenih postaja kao spomen na poginule branitelje s kaštelskog područja. Niz kamenih postaja, obavijen šutnjom i tugom, čuva Kaštel i Trogir. S Malačke smo krenuli za Salonu.

Frane Bulić je istražio Salonu i sve stare vrijedne iskopine u blizini. U Salonu smo mjerili i rješavali zadatke iz matematike. Poslije nastave iz hrvatskoga jezika, te zadatka iz engleskog bili smo slobodni.

Kad smo došli u Salonu doznali smo da je prvi grob svetog Duje bio u Salonu. Car Dioklecijan je mučio kršćane. Nakon njegove smrti, kosti svetog Duje su prebačene u crkvu svetog Duje u Splitu.

Tomislav Pušić, 6. a

SUSRET SA SPISATELJICOM ZVJEZDANOM ČAGALJ

Spisateljica Zvjezdana Čagalj posjetila je 3. e razred. Svrha ovog posjeta bio je projekt trećih razreda „Pjevamo pjesnike“, koji će se održati u mjesecu ožujku. Učenici 3. e razreda su za svoju spisateljicu odabrali Zvjezdanu Čagalj jer su im njezine pjesme drage, a i bliske. Susret je započeo kratkom priredbom u kojoj su svi učenici recitirali neke Zvjezdanine pjesme. Ona ih je slušala s velikim zanimanjem. Nakon recitiranja učenicu su spisateljici postavljali pitanja vezana uz njezin rad i život. Strpljivo je odgovarala na sva pitanja.

Mnogo smo doznavali o njezinom životu, pisanju i radu. Pročitala je priču „San žutog lista“ pa su se malo poigrali uz stihove, a bili smo privilegirani jer smo čuli i priču „Siviljko i Bjeluljko“ koja još nije objavljena. Knjiga se tek priprema za tisak. Na poklon smo dobili knjigu „Štorije o životu“ koju će učenici s radošću čitati. Kao vrhunac druženja sa Zvjezdanom Čagalj nastala je zajednička pjesma „San“.

Danijela Ohnjec

HRVATSKI JEZIK

Županijsko natjecanje u poznavanju hrvatskoga jezika održano je u Osnovnoj školi Trstenik 2. ožujka. Natjecanju je pristupilo troje učenika naše škole koji su ostvarili zapažene rezultate. To su: Ivana Marendić-Janković, učenica 7.e razreda, mentorica Neda Lelas, Marko Galić, učenik 7.d razreda, mentorica Neda Lelas i Karla Kosor, učenica 8.a razreda, mentorica Barbara Donkov-Zorcic.

FIZIKA

Učenici su postigli izvrsne rezultate na Županijskom natjecanju iz fizike, a učenik Karlo Delić zajedno sa svojim mentorom Viborom Velčićem pozvan je na Državno natjecanje koje se održalo od 13. do 16. svibnja na Korčuli.

GEOGRAFIJA

Učenica Lara Šarolić pozvana je zajedno sa svojom mentoricom Mirjanom Dedić na Državno natjecanje iz geografije koje se održalo u Dubrovniku od 2. do 4. svibnja, osvojila je 4. mjesto.

Najbolji

NATJECANJA

MATEMATIKA

I ove je školske godine naša škola bila domaćin Županijskog natjecanja iz matematike. Na županijsko natjecanje plasiralo se 23 naših učenika. Posebno izdvajamo učenika četvrtog razreda Ivana Pavlovića koji je zauzeo 1. mjesto, mentorica Gordana Bobeta i učenicu petog razreda Laru Šarolić koja je zauzela 2. mjesto, mentorice Svetlana Komić i Zdenka Čović te ostvarila pravo sudjelovanja na Državnom natjecanju iz matematike koje se održalo u Poreču, na Državnom natjecanju je osvojila 10. mjesto.

ENGLESKI JEZIK

Učenica Klara Staničić, 8. raz., mentorica Anita Žižić bila je treća na Županijskom natjecanju iz engleskoga jezika te je pozvana na Državno natjecanje iz engleskoga jezika.

BIOLOGIJA

U Osnovnoj školi Mertojak održano je Županijsko natjecanje iz biologije, okušalo se čak sedam naših učenica. Posebno izdvajamo Maju Odak, učenicu 7. razreda koja je zauzela 2. mjesto, mentorica Ljerka Šarin.

TALIJANSKI JEZIK

Učenica Maja Danijelović je pozvana na Državno natjecanje iz talijanskoga jezika koje se održalo 11. travnja na Krku, osvojila je 7. mjesto

NJEMAČKI JEZIK

Na Županijsko natjecanje iz njemačkog jezika pozvana su tri učenika: Filip Rendić, Marko Burazin i Ante Belajić. Sva trojica su ostvarila izvrsne rezultate na županijskom natjecanju. Filip Rendić je zauzeo 3. mjesto, Marko Burazin 11. mjesto, a Ante Belajić 3. mjesto (lista B -učenici koji su živjeli u zemljama njemačkog govornog područja).

LIKOVNA KULTURA

Na natjecanje je stiglo ukupno 1046 učeničkih radova iz 54 osnovne škole. Povjerenstvo je izabralo 25 radova koji idu na Državno natjecanje - LIK, među kojima su se našli radovi naših učenica: Lucije Rogošić, 3.r, mentorica Danijela Ohnjec, Darka Kulić, 7.r, mentorica Ilonka Poljak, Ana Meštrović, 8.r, mentorica Ilonka Poljak i Lucija Ećim, 8.r, mentorica Ilonka Poljak.

INFORMATIKA

Na Županijskom natjecanju iz informatike učenica Petra Dadić, 7. r, zauzela je 1. mjesto Karlo Delić, 8. r, 2. mjesto i Luka Palac, 8.r, 1. mjesto

Čestitamo svim učenicima koji su sudjelovali na školskim, županijskim i državnim natjecanjima. Želimo puno sreće svima koji tek idu na Državna natjecanja. Uloživši puno truda i rada zasigurno je lijepo uživati u dobrim rezultatima.

Uredništvo

MOZGALICE

1. Ako dvije jabuke teže koliko i tri kruške, a četiri kruške stoje koliko i tri jabuke, jesu li skuplje kruške ili jabuke?

2. Kad se od devetnaest oduzme jedan, dobije se dvadeset. Kako je to moguće?

3. Koji konj ili stoji ili skače, a nikad ne trči?

4. Kroz koja vrata može proći brod?

5. Koliko novca ima mali Mate ako je svejedno dade li mu majka još dvostruko toliko ili trostruko toliko koliko ima?

ODGOVORI:

6. Tri dječaka: Filip, Frane i Fredi odigrali su međusobno ukupno tri partije šaha. Koliko je partija odigrao pojedini dječak?

7. U nedjelju sam posljednji put vidi Tanju. Bilo je to onoga dana kad je prekjucer bilo preksutra. Naš će idući susret biti onoga dana kad preksutra bude prekjucer. Kad ćemo se opet susresti Tanja i ja?

Pripremila učiteljica Zorica Jerčić

ENGLESKI JEZIK

- Knowledge is power!
- Znanje je moć!
- Speech is silver, silence is golden.
- Govor je srebro, šutnja je zlato.
- The early bird catches a worm.
- Tko rano rani, dvije sreće grabi.

LOSE A LETTER!
Leave out one letter from each of the following words.
You will get new words.

Example: THREE - TREE
THEN - HEN

BLACK FOUR SLOW THERE
CART HEAD SONG THING
CHAIR KNOW SOON WEST
COAT LEFT SMILE WHAT
DOG ONE TABLE WHOLE

VRIJEDIŠ KOLIKO JEZIKA GOVORIŠ

1		2		3
4			5	
7		6		

ACROSS

- We read these
- Article(grammar)
- Last and first letters of the English alphabet
- Simple past of „stand“
- They sail on the sea
- Preposition
- Opposite of „sit“
- An auxiliary verb

THERE AND BACK!

"Why were you so long? Didn't I tell you to hurry back?" said a mother to her son.

"Yes, mother, you did, but you didn't tell me to hurry THERE!"

STRANGE PARENTS

"I do not understand my parents. If I am noisy my father is cross with me.

If I am quite my mother takes my temperature."

MILADI LITERATI

Čudna glavica

Na grani uranila
mala, zelena
glavica.

Usamljena visibaba

Na livadi
mala visibaba
otvorila proljeće.

Cvijet

Mali cvijet
otjerao zimske
oblake!

Karlo Kustura 2. c

Moja prijateljica

Moja prijateljica zove se Nina. Jako je draga, lijepa i samouverjena. Uvijek je raspoložena, i kad god treba ona mi pomogne. Ona je moja prava prijateljica na koju se mogu osloniti.

Moja učiteljica

Moja učiteljica zove se Ljiljana. Ona ima oči zelene kao prekrasna livada, kosu zlatnu kao žito. Meni se moja učiteljica jako sviđa i ne bih je mijenjala ni za koju drugu. Ona je blaga i stroga – baš kako treba. Ima veliko srce i dobru dušu. Prvi dan škole bila sam jako prestrašena, ali kad sam ušla u razred bila sam sretna što imam tako dobру, veselu i toplu učiteljicu. Često pričam s prijateljima o njihovim učiteljicama i uvijek zaključim da je moja učiteljica najbolja!

Emilija Dolinac, 2. b

PUTOVANJE JESENJEG LISTA

Nekad sam bio lijep, zelen i pun snage. Moji prijatelji i ja uživali smo u ljetnim zrakama sunca. Ali osjećali smo da se našoj sreći bliži kraj. Stigla je jesen, vjetrovita, kišovita i tmurna. Kiša i vjetar su trgali grane, sve je bilo mokro i taho. U jednom trenutku vjetar me otrgnuo i razdvojio od ostalih. Poletio sam i do Zoološkog vrta. Tamo sam video tigrove, lavove, slonove. Video sam i žirafe, zebre... Obišao sam čitav grad. Sletio sam u park i upao u lokvu... Tamo me zgazila neka djevojčica.

Dora Bičanić, 2. c

(rad je odabran za državnu razinu
smotre „LiDraNo“)

Prijateljstvo

Prijateljstvo je zlato,
prijateljstvo je sve.
Ako ga odmah ne nađeš,
nemoj biti tužan.
Strpi se i naći ćeš.

Prijateljstvo je toplo,
prijateljstvo je ljubav.
Ako niste znali,
bogat je onaj
tko prijatelja ima!

Blaž Damjan Jurković, 2. b

JA, VRAPČIĆ

Ja sam vrapčić Zrinka. Imam narančasto žuti kljun i smeđe sam boje. Ne volim zimu zato što sam gladna i promrzla. Jednog zimskog dana djevojčica Lana i njezin brat Dino donijeli su mi kućicu i stavili je na stablo. U kućicu su mi stavili mrvice kruha i kriške jabuke. Bila sam iznenadena, ali i sretna što su me se sjetili. Puno sam im zahvalna što ovu zimu nisam provela gladna i promrzla. Zato mi je ova zima bila tako nezaboravna i lijepa.

Cvita Radić, 2. d

ČAROBNO DIZALO

Ivor i Marin ušli su u dizalo. Nisu znali da ne radi. Željeli su se popeti na šesti kat na kojem je stanovao prijatelj Lovre. Dizalo se nije micalo. Tada su ugledali crveno dugme. Pritisnuli su ga. Odjednom se dizalo počelo tresti, a onda se krov kuće otvorio i dizalo je poletjelo. Dječaci su uplašeno gledali u oblake i nebo oko sebe. Tada je dizalo reklo: „Dobrodošli u čarobno dizalo! Kamo želite ići?“ Marin i Ivor su se dogovorili i rekli: „Na centar poljudske ljepotice!“ Dizalo ih je poslušalo i spustilo na sam centar stadiona, gdje je upravo Hajduk igrao protiv Dinama. Igrači i navijači gledali su ih u čudu. A najviše se čudio Lovre, koji je svoje prijatelje, umjesto na vratima, ugledao na televiziji.

Lovre Marasović, 2. b

Upoznala sam Grgu Čvarka

Jednoga dana upoznala sam nestasnog dječaka Grgu Čvarka. Ganjao je mačke praćkom, kokoši je vukao za rep, preskakao je preko zida, pa čak je i lastina gnijezda skidao. Imao je crvenu majicu s mrljama od šalše, hlače poderane, sa sivim mrljama, raščupanu kosu i pjegice. Došla sam kraj njega i upitala ga zašto ganja jadne mace praćkom, zašto kokoši vuče za rep, zašto lastina gnijezda skida i zašto je neuredno obučen. Grga Čvarak mi na to reče: „Ja sam nestasan jer mi mama u krevetu leži s velikom temperaturom, a tata je u Africi na poslu pa me nitko nema naučiti lijepom ponašanju.

Ja sam na to rekla: „Ako te nitko nema naučiti dobrom ponašanju, onda će to učiniti jai, ali postoje pravila; nemoj se tući, ganjati mačke, ne smiješ lasti gnijezda skidati i nemoj kokoši vući za rep.“

Grgi Čvarku nije trebalo puno vremena da nauči svoju lekciju pa sam tada shvatila da Grga Čvarak uopće nije tako loš. Od tada smo ja i Grga Čvarak postali najbolji prijatelji.

Jana Jašić, 2. e

Moja majka

Kao sunce na nebu,
Kao rosa na travi,
Kao pčela na cvijetu
Majka je na svijetu.

Kad sam tužna,
Kad me boli
Ona je tu, ona me voli.
Ljubavlju svojom ona me tješi,
Začas probleme sve ona rješi.

Hvala što me uvijek slušaš
I što ne izdaješ moje tajne,
Što sa mnom dijeliš
Trenutke bolne i sjajne.

Ella Čatipović, 3. a

KIŠA PADA TAP-TAP

Danas će prošetati. Mama mi govorí:
„Nemoj ići vani, počet će kiša!“

No, ja nju ne slušam.

Izašla sam vani bez maminog dopuštenja.

Oblaci su bili natmureni i vidjelo se da će početi padati kiša.

Poigrala sam se u parku, spuštala niz tobogan, ljujala se i klackala sama.

Počela je kiša i to me razveselilo. Automobili su jurili niz cestu, posvuda su bile lokve. Ja sam skakala od lokve do lokve.

Vidjela sam mnogo puževa koji su pili vodu i mrave koji su izlazili iz mravinjaka zbog kiše.

Odjednom je prošao automobil i skoro me udario.

Počeo je puhati olujni vjetar i grmjelo je, a puževi su se sakrili u svoju kućicu.

I ja sam bila mokra, no nisam se obazirala. Tap, tap, tap kiša je padala. Slušala sam čudesan zvuk kapljica. Bio je tako divan. Kapljice su mi padale na nosić.

Dosadilo mi je biti na kiši, pa sam otrčala kuću. Mama se naljutila na mene jer sam bila mokra. Kiša je pomalo prestala padati. Došlo je sunce i zasjalo svojim zrakama.

Pojavila se duga. Predivno je bilo na kiši!

Anita Vukman, 3. b

Prijatelj

Prijatelj je drug tvog,
s tobom dijeli bombon svoj.
Kad si tužan, on te tješi,
Kad si sretan, s njim zapleši.
Tvoj korak on prati svaki

I čini ga lakim.

Jana Šarolić, 3. a

JESEN

Došla nam je jesen
orah je potresen,
kukuruz zanesen,
grah rastresen.

Preko žutog lista,
žuri kišna glista.
Ona žurno šeta
i priča da ne nema više ljeta.

Medo se sprema,
da duboko zadrijema
i mali mrav je stao
da bi jesen pogledao.

Jesen je došla žuta
bez svog kaputa.
Jesen pruži dlan
evo vama kišni dan.

Dominik Mešin, 4. a

Jerolim Kavanjin u Muzeju grada Splita

POVIJEST OBITELJSKE KNJIŽNICE CAPOGROSSO

Uželji da istaknemo važnost naše pisane baštine, uputili smo se u otkrivanje sačuvanog knjižnog blaga pohranjenog u knjižnici Muzeja grada Splita. Učenici 8. d razreda: Ana Meštrović, Bruna Nazor, Hana Žeravica, Krešimir Relja i Marin Coce pod vodstvom knjižničarke Vere Pandurov i prof. Anite Goleš, prenijeli su svoje doživljaje i iskustva svojim vršnjacima kroz prezentaciju u školskoj knjižnici.

Muzejska savjetnica Helga Zglav - Martinec i knjižničarka Jasna Čubelić ispričale su nam priču o Muzeju grada Splita. Među vrijednom građom, koja predstavlja kulturnu povijest grada, posebna pozornost posvećena je Zbirci starih i rijetkih knjiga. Najveći dio Zbirke pripada vrijednoj spomeničkoj knjižnici obitelji Capogrosso - Kavanjin koja je 1949. godine predana na čuvanje Muzeju. Razvojni put ove obiteljske knjižnice datira od sredine 16. do početka 20. stoljeća, razvijajući se kroz nekoliko generacija ove obitelji.

Ako se ima u vidu širina obrazovanja i bogatstvo intelektualnog i duhovnog života ove poznate splitske plemićke obitelji, već na prvi pogled postaje jasno da su knjige pohranjene u Muzeju grada Splita samo blijeda sjenka onoga što je knjižnica nekad bila.

Vera Pandurov, dipl. knjižničarka

Saznali smo da je vrijednost knjižnice Capogrosso - Kavanjin neprocjenjiva, ona je dokument koji svjedoči o životu jedne plemićke obitelji koja je stoljećima živjela na našem tlu i dala svoj doprinos povijesnoj, kulturnoj i gospodarskoj slici grada Splita i okoline.

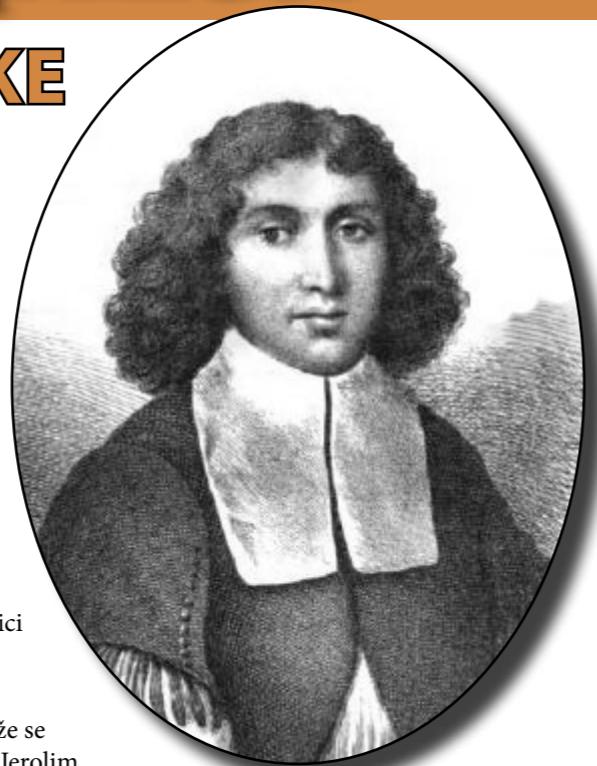
Tko je bio začetnik ove obiteljske knjižnice, ne može se sa sigurnošću reći. Pjesnik Jerolim Kavanjin naslijedio je određene knjige i nastavio bogatiti fond knjižnice. Budući da nije imao muškog potomka,

oporukom je knjižnicu ostavio na brigu svom zetu Nikoli Capogrossu. Na taj način su se knjižnice dviju obitelji sjedinile.

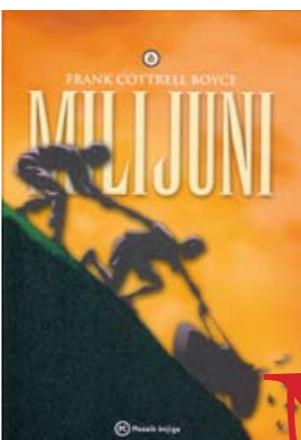
Uvidom u knjižnicu otkrili smo kojim područjima pripadaju sačuvane knjige.

S obzirom na humanističku orientaciju u obitelji, književnosti pripada najveći broj knjiga. Pronašli smo i knjige iz područja umjetnosti, povijesti, filozofije, etike, kršćanstva, pravne znanosti, medicine. Bilo nam je zanimljivo među knjigama otkriti one koje govore o obradivanju polja i vinograda te time svjedoče da se obitelj bavila gospodarstvom i trgovinom.

Cilj nam je bio prepoznati značaj, vrijednost i ulogu obiteljske knjižnice u kulturi našega grada.

PROČITALI SMO

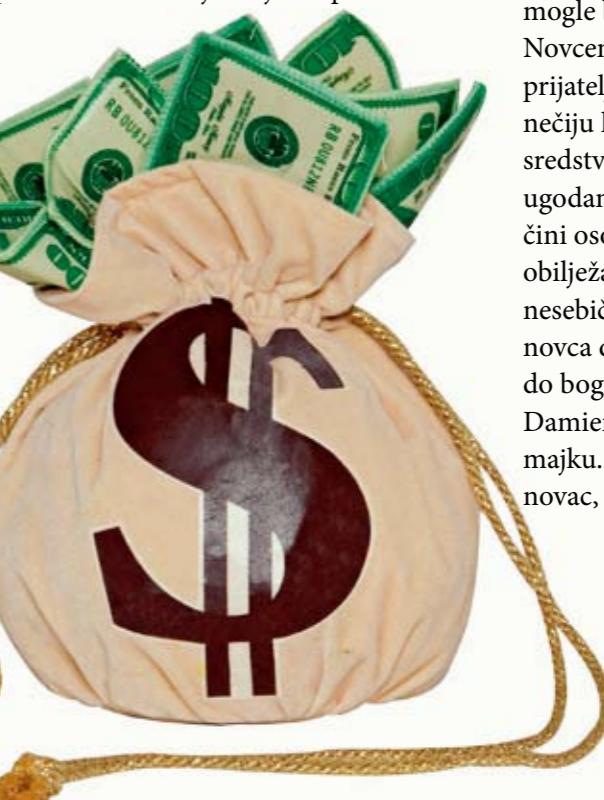

Frank Cottrell Boyce

Miliđuni

Što biste učinili da vam doslovno pred noge padne torba puna novca? Miliđuni i miliđuni su vam na raspolaganju, a vi imate samo nekoliko dana za potrošiti ih. Upravo se to dogodilo braći Cunningham, Damianu i Anthonyu.

Damien ide u peti razred i ima zanimaciju, poprilično čudnu za svoje godine, opsjednut je svecima. Dok njegovi vršnjaci sanjaju o susretu s omiljenom nogometnom ili glumačkom zvjezdom, njemu je jedina želja doživjeti ukazanje nekog sveca. Njegov brat mu je pak sušta suprotnost. Anthonyeva najdraža razonoda je praćenje pada i porasta cijene nekretnina te oprاشtanje sa „starom funtom“. Naime, bliži se takozvani „€ dan“, dan kada njihova zemlja prelazi na euro i sanduci puni funti se svakodnevno vlakom odvoze na ritualno spaljivanje. Željeznička stanica prolazi tik uz Damienov pustinjački stan, mjesto na kojem on vrši svoju pokoru. Jedne večeri, nakon što je završio s molitvom, „s neba“ je pala torba puna novca. Svota je bila i više nego primamljiva - dvadeset dva milijuna funti i devetsto trideset i sedam penija. A samo sedamnaest

dana za potrošiti ih. Braća odluče zatajiti novac od svog oca te se uskoro zapleću u pravu mrežu laži. Uskoro otkrivaju da taj novac nije nikakav Božji dar nego djelo velike pljačkaške organizacije. Dok se Damien i Anthony prepriru hoće li novac iskoristiti u dobrotvorne svrhe ili pak ulaganje u nekretnine vremena je sve manje, a zagonetni pljačkaši postaju sve očajniji u pokušajima da dođu do novca. Nitko nije pošteđen sumnje braće Cunningham, a njihov se umnjima sve više poigrava. Damienu se napokon ukazuju sveci i to u većoj mjeri nego što je on ikada htio, a Antony u pokušajima da prebrodi smrt svoje majke zapada

u sve veću i veću depresiju. Može li novac kupiti sreću? Ako može, je li to uistinu trajno?

Djelo Franka Cottrell Boycea me istinski fasciniralo jer govori kako si, što više novca imaš, sve siromašniji. Braća iz ovog romana su samo karikature ljudi kojima se takve stvari događaju u stvarnosti. Uskoro sa svojim novcem nisu mogli gotovo ništa. Djeca su u školi, za svaku uslugu koju bi im učinili, tražili velike količine novca. Nakon nekog vremena u Damienu i Anthonyu nisu više vidjeli prijatelje nego samo izvor bogatstva.

Autor je izvrsno dočarao situacije koje bi vrlo lako mogle biti i nečija stvarnost. Novcem ne možete kupiti prijateljstvo, poštovanje ni nečiju ljubav. Novac je samo sredstvo koje omogućava ugodan život, ali nas ne čini osobama. Ljudi treba obilježavati briga za druge, nesebičnost, a ne obožavanje novca do te mjere da putem do bogatstva izgube sebe. Damien i Antony su izgubili majku. To im nitko, pa ni novac, ne može vratiti.

Laura Bošnjak, 8. c

„Duboko more ili kako smo sve pobroćkali“

Predstavu „Duboko more ili kako smo sve pobroćkali“ gledala sam u Gradskom kazalištu lutaka u Splitu. Predstava je nastala u koprodukciji Gradskog kazališta mladih i Gradskog kazališta lutaka. Redatelj predstave je Goran Golovka, autorka teksta Silvija Šesto, koreografkinja Natalija Manojlović, scenografkinja Ivana Poljak, kostimograf Mario Leko, a skladatelj Gordan Tudor.

U predstavi glume: Milana Buzolić-Vučica, Andrea Majica, Ivan Medić, Belmondo Miliša, Branimir Rakić, Lidija Florijan, Nada Kovačević, Mia Roknić, Nikša Arčanin i Marko Petrić.

Predstava govori o šestero djece koja kreću u potragu za Broćkom, koji zapravo predstavlja sreću. Glumci su vrlo uvjerljivi, kvalitetnoj glumi pridonijela je i originalna kostimografija. Svidjelo mi se što je svako dijete bilo odjeveno u drugu boju i na taj način predstavljalo različitosti i osobitosti pojedinog lika. Roditelji su predstavljali dosadu i bili su odjeveni u dosadne, nemaštovite crno-bijele kombinacije.

Scenografija je, također, bila zanimljiva i maštovita. Sviđa mi se što djeca nisu uvijek igrala istu igru već su je neprestano mijenjala. Time nam je dočarana velika i bujna dječja mašta. Glazba i zvukovi pratili su događaje u predstavi. Svaki preokret u radnji bio je označen na zanimljiv način, zvukom automobila.

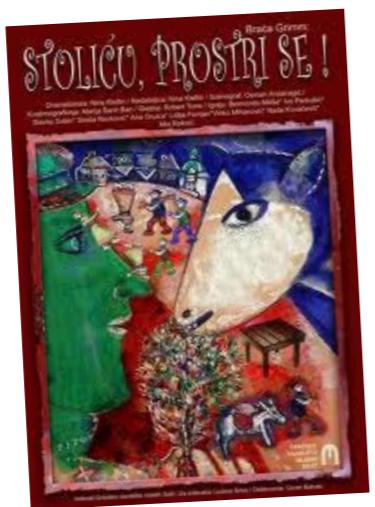
Poruka predstave „Duboko more ili kako smo sve pobroćkali“ je da sreća nije daleko i nalazi se u svima nama i našoj okolini. Preporučila bih svima da pogledaju predstavu, pa i onim malo starijima jer predstava progovara o tematiki koja se odnosi na sve generacije.

Dora Lovrinčević, 7. e

predstave je Nina Kleflin.

Otac da prvome sinu da nahrani kozu. Koza laže da ju nije nahranio i otac potjera sina od kuće. Tako učini i s ostalim sinovima. Kad je potjerao sinove, shvatio je da ipak ne lažu oni nego koza. Otac se kaje zbog svojih postupaka, a sinovi od svojih majstora (izučili su razne zanate po svijetu) dobivaju čarobne darove: stolić koji sam prostire hranu i magarca koji umjesto izmeta izbacuje zlatne dukate. Braća Marko i Mirko pojedinačno ulaze u istu gostonicu, gdje im gostoničari kradu darove, nakon čega se vraćaju ocu s lažnim darovima. Treći brat Murko im vraća darove i dokazuje ocu da su darovi uistinu čarobni. Murko je, također, dobio dar, a to je bila čarobna batina kojom su istukli lažljivu kozu.

Predstavu „Stoliću, prostri se!“ gledali smo u ožujku u Gradskom kazalištu mladih. Već na prvi pogled, oduševila me scena i način na koji je bila osmišljena. Činila se jako zanimljiva, bilo je mnoštvo šarenih pozadina koje su se mogle rotirati poput knjige koja se lista: pašnjaci, gostonice, staje... Kostimi su bili šaroliki i raznobojni. Glazba je pojačavala napetost u najdramatičnijim trenutcima.

Svi su glumci dali sve od sebe kako bi gestom, mimikom i govorom što uvjerljivije prikazali likove: Belmondo Miliša, Ivo Perkušić, Slavko Sobin, Siniša Novković, Ana Gruica, Lidija Florijan, Vinko Mihanović, Nada Kovačević i Mia Roknić. Redateljica

Josipa Bičanić, 6. b

Majstori iz New Jersey-a i Bon Jovi zavladali Maksimirom

Uzraku se svakom sekundom mogla osjetiti sve veća i veća napetost te iščekivanje uoči izlaska na pozornicu jednog od najdugovječnijih i najpoznatijih bendova današnjice, neponovljivog Bon Jovi-a.

Točno kada je i najavljenio, u 20 i 30 sati na velikom videozidu počela je kratka projekcija kao najava zvjezdama večeri. Nakon Richia, Davida i Tica na scenu je izašao i frontmen Jon Bon Jovi. Samom njihovom pojavom publika je već bila zagrijana što je i popraćeno oduševljenim vrištanjem. Iskusni rockeri nisu gubili vrijeme već su odmah započeli s uvodnom pjesmom, veselom i brzom Raise Your Hands, a odmah nakon nje nastavili su u istom ritmu sa You Give Love a Bad Name, Born to Be My Baby i We Weren't Born to Follow, ali su zatim malo usporili sa romantičnom In These Arms.

No, mnogi će reći da je „pravi“ koncert tek startao kada se počelo pomalo smrkavati uz legendarni Runaway koji je bio njihov prvi hit u karijeri. Bilo je nevjerojatno gledati kako taj isti bend s početka 80-ih izvodi istu pjesmu već skoro pa trideset godina s jednakim žarom i energijom. Usljedila je i jako popularna It's My Life. Ljudi su toliko oduševljeno skakali, plesali i pjevali da se činilo da će se stadion urušiti.

Tada je Jon upitao: „Are there any cowboys here in Croatia?“, te je najavio Blaze of Glory. Usljedile su manje poznata Captain Crash & the Beauty Queen From Mars i plesna We Got It Goin' On, a onda je krenula i jedna od najuspješnijih, a to je bila Bad Medicine, uz koju je Jon otpjevao i refren pjesme Pretty Woman što se posebno svidjelo fanovima, a nastavili su i kako sličnom pjesmom Lay Your Hands

on Me. Međutim, ono što je bilo zanimljivo je da se u publici koja se sastojala od oko 35 000 ljudi moglo vidjeti toliko različitih ljudi, doslovno svih generacija, od onih koji bend slušaju još od njihovog samog početka u 80-ima, onih koji su ga zavoljili 90-ih do onih mlađih koji su ga otkrili tek 2000-ih godina. Ali svi su imali jednu zajedničku stvar – ljubav prema Bon Jovi-u. Kada se atmosfera malo smirila, došlo je vrijeme za sporije pjesme. Tada su izveli dva velika hita – Bed of Roses i I'll Be There For You te su neki pod utjecajem emocija čak i pustili koju suzu. Nakon Something for the Pain i Someday I'll Be Saturday Night, Jon se ponovno odlučio vratiti veselijem ritmu sa Who Says You Can't Go Home. Predložio je publici da zajedno s njim pjevamo jednostavni stih – It's alright! Usljedile su I'll Sleep When I'm Dead, Love's the Only Rule te dvije koje sam čekala cijeli koncert – Have a Nice Day i Keep the Faith koja nas poziva da nikad ne gubimo nadu i u najtežim situacijama. To je bio i kraj prvog dijela koncerta koji je Jon završio riječima: „Keep the faith, people!“

Naravno, legende su se vratile nakon kraće stanke i to sa pjesmom koju sam potajno prijelekivala, a to je bila snažna Hey God koja govori o problemima u životu i pitanju koliko Bog misli o svakome od nas pojedinačno. Potom se začuo početak velikog hita Wanted Dead or Alive. Svi su bez razmišljanja počeli pjevati dobro poznate stihove: „It's all the same...“ a nakon nje stadionom se jednoglasno orila neupitno najpopularnija pjesma Bon Jovi-a, neponovljiva Livin' on a Prayer. Bio je to kraj koncerta i atmosfera u zraku bila je neopisiva. Takvo što ne može se pročitati ili pogledati, već se jednostavno mora doživjeti.

Ena Jurić i Linda Jerković, 8. c

ŠTO SLUŠAMO,
GLEDAMO
OVE ŠKOLSKE
GODINE

NAJSLUŠANI
STRANI IZVOĐAČI:

Adele
Rihanna
Pitbull
Katy Perry
Bruno Mars
Chris Brown
Beyoncé
Lady Gaga
Jessie J
Lana del Rey

NAJSLUŠANI
STRANE GRUPE:

LMFAO
One direction
RHCP
Green day
Guns and roses
Bon Jovi
Black eyed peas

NAJPOPULARNI
STRANI SPOTOVII:

Michel Teló- Ai sei tu pego
Rihanna: We found love
One direction: What makes you beautiful
David Guetta ft. Usher: Without you

Pitbull ft. Marc Antony: Rain it over me
Katy Perry: The one that got away

Pitbull ft. Chris Brown: International love
David Guetta: Titanium ft.Sia

Adele: Rolling in the deep

NAJGLEDANIJE SERIJE

1. Larin izbor
2. Krv nije voda
3. Vampirski dnevničari
4. Tračerica
5. Ruža vjetrova

Paula Hrboka i
Karmen Vilović, 7. b

ZDRAVA PREHRANA

U školi smo proveli anketu o zdravoj prehrani. Htjeli smo doznati kako se hrane učenici osnovne škole „Split 3“.

Ispitali smo pedeset učenika šestog i sedmog razreda. Dobili smo rezultate koji se nisu pokazali sjajnim.

Doznavali smo da 76% učenika jede doručak svaki dan, a 24% učenika ne jede, što je zabrinjavajuće zato što tih 24% učenika u školu dolazi slabe koncentracije i bez energije za razmišljanje i rješavanje problema. 36% učenika (od 76% koji jedu doručak) za doručak se hrani nezdravo. Čim se ustanu, za doručak jedu piroške, pite i sendviče. Samo 40% učenika (od 76%) za doručak jede žitarice, voće i mlijeko što je vrlo zdravo i hranjivo. Naravno, djeca moraju nešto pojesti za vrijeme školskog odmora pa smo postavili i to pitanje: „Što jedes za vrijeme školskog odmora?“

Dobili smo „nezdrave“ odgovore. Svi ispitani učenici za vrijeme školskog odmora jedu brzu hranu (pizze, fornete, tople sendviče...), a što je najgore, neki učenici to jedu i za doručak što znači da u jednom danu, dva puta pojedu brzu hranu!!! Kad smo već kod brze hrane, nevjerojatna činjenica je da samo 19% učenika nikako ne jede brzu hranu, a 81% učenika čak četiri puta tjedno jede brzu hranu! Ovi rezultati bi trebali poticati roditelje na razmišljanje. Roditelji bi trebali više voditi računa o prehrani svojega djeteta zato što će se njihovo dijete ubrzano razboljeti ako nastavi s nezdravim prehrabbenim navikama.

Dosta nam je nezdrave hrane pa ćemo prijeći na zdravu-voće! Htjeli smo doznati jedu li učenici svaki dan svježe voće. Rezultati pokazuju da 47% učenika svaki dan jede svježe voće, a 53% ne jede.

Uostalom, očekivali smo ovakve rezultate zato što učenici „nemaju vremena ni želje“ pojesti voće od sve te nezdrave hrane koja nas proganja na svakom koraku.

Predzadnje pitanje koje smo postavili učenicima je: „Znaš li što su aditivi?“ Rezultati su pokazali da nijedan ispitani učenik ne zna što su aditivi. Prehrabeni aditivi su međunarodnim pravilima utvrđene tvari koje se dodaju hrani pri tehničkoj proizvodnji kako bi konačan proizvod mogao duže sačuvati osnovna svojstva okusa, mirisa i konzistencije. Označavaju se velikim slovom E te brojevima. Industrijska proizvodnja hrane bez aditiva i ostalih pomoćnih tvari u procesu proizvodnje nije moguća. Moraju biti deklarirani na svakom proizvodu te bi trebalo izbjegavati namirnice sa puno E brojeva na deklaraciji.

Na kraju ankete smo postavili jedno „škakljivo“ pitanje: „Misliš li da bi se trebalo zdravije hraniti?“ Rezultati su nas iznenadili. 38% učenika misli da bi se trebali zdravije hraniti, a 62% učenika misli da se ne treba zdravije hraniti. Iznenadili smo se zato što velik broj učenika smatra da se hrani zdravo! Barem je 38% učenika svjesno svojih prehrabbenih navika i, nadamo se da će ih pokušati promijeniti. Malen, ali ne i beznačajan pokušaj promjena je i uvođenje tzv. „zdravog odmora“. Naime, učenici 5. d i 5. c razreda utorkom, odnosno četvrtkom preko odmora jedu isključivo voće

jer su se tako dogovorili na satu prirode.

Zapamtite, prehrana direktno utječe na pravilan razvoj ljudskog organizma i od malena pokušajte steći zdrave prehrabene navike jer je to ulaganje u vlastito zdravlje.

Karmen Javor i Lucija Ečim, 8. b

Kako očuvati svoje zdravlje

Zdravlje je stanje u organizmu. Zdravlje treba čuvati da se ne bismo razboljeli. Kada smo bolesni, samo ležimo u krevetu i pijemo antibiotike i tablete. Zdravlje se može očuvati i tako da uvijek kada se vratimo kući operemo ruke, i prije i poslije jela. Ne smijemo gurati prste u usta, nos i uši ili ih trljati po licu. Kada maziš kućnog ljubimca ili neku drugu životinju, treba poslije oprati ruke. Ako ne pereš ruke, možeš dobiti bolest žuticu i druge razne bolesti i bakterije. Za osobnu higijenu moramo pratiti i zube poslije svakog jela te se redovito tuširati. Zato čuvajte svoje zdravlje i pazite na higijenu.

Lucia Ivančev, 3. d

**ŽELIM
JESTI
ZDRAVO**

Da se ne uči samo školskim klupama, pokazali učenici 2. b razreda koji su zajedno sa svojom učiteljicom Ljiljanom Sarić, bili na radionici „Želim jesti zdravo“ u prostorima Saveza kuhara mediteranskih i europskih regija.

Pod budnim okom kuhara Hrvoja, učenici su, podijeljeni u grupe, pripremali zdrave obroke. Jedni su sjeckali povrće za juhu i rižoto, drugi valjali tjesto za pizze, treći pravili krokete od krumpira, četvrti punili kiflice sa sirom... Kuhinjom su se ubrzo počeli širiti ugodni mirisi, a kada je sve bilo gotovo, učenici su slasno pojeli sve što su pripremili. Na kraju je svaki učenik dobio diplomu za sudjelovanje na radionici, a za uspomenu su ostale kuharske kape i pregače.

PIRAMIDA ZDRAVE PREHRANE

Piramida zdrave prehrane pokazuje nam količine svake grupe

Namirnica koje treba uključiti u svakodnevnu prehranu.

Namirnice na dnu piramide u prehrani služe kao osnova, a samo u malim količinama trebali bismo konzumirati namirnice na vrhu piramide.

Na vrhu piramide nalaze se slatkiši i masnoće. Slatke namirnice su brz izvor energije, a ponekad u tragovima sadrže i minerale. Iz masnoća nastaju masne kiseline koje su životno važne za staničnu građu i sadrže vitamine topljive u mastima, takve namirnice bi što manje trebalo konzumirati u svojoj prehrani.

U hranu bogatu bjelančevinama spadaju; riba, meso, jaja i mlijecni proizvodi. Bjelančevine su nužne za staničnu obnovu i rast te stvaranje antitijela, hormona i enzima.

Voće i povrće bismo trebali jesti tri puta na dan. Ono sadrži vlaknaste tvari i neke masne esencijalne kiseline.

Složeni ugljikohidrati nalaze se na dnu piramide i njih bi trebalo najviše konzumirati u prehrani. Tu spadaju; riža, mahunarke, žitarice i njezine prerađevine kao što su kruh, tjestenina, peciva... Te namirnice sadrže vitamine i minerale i brz su izvor energije.

SPORTSKI USPJESI

I ove godine učenici naše škole su bili jako uspješni u sportskim natjecanjima.

Evo pregleda njihovih uspjeha:

ATLETIKA

Djevojčice: učenica Lea Delaš osvojila je drugo mjesto u trčanju na sto metara.

Dječaci: Osvojeno prvo mjesto u Splitu i Županiji i treće mjesto u regiji. Učenici koji su se natjecali su: Miro Barić 8. b, Marin Coce 8. d, Sandro Pave Tenžera 8. b, Marko Andrijić 8. a, Josip Budić 8. c, Marko Glibota 7. d, Toni Madunić 8. e, Ivan Rinić 8. d, Luka Topić 8. c, Marino Vuković 8. d, Luka Palac 8. a, Nikola Polić 8. e i Duje Antišić, 8. b.

SPORTSKA GIMNASTIKA

Dječaci su osvojili su prvo mjesto u Splitu i drugo mjesto u županiji.

Učenici koji su se natjecali su: Nikola Stupalo, 7. b, Jakov Pavao Lelas 7. c, Marko Glibota 7. d, Toni Kalajžić 6. c, Mario Kudrić 7. a i Duje Antišić 8. b.

SKIJANJE

Učenici su osvojili drugo mjesto na gradskom natjecanju.

Nastupili su: Karlo Tonković 7. d, Tino Toula 7. c, Luka Pulić 6. c, i Luka Vela iz 7. d razreda.

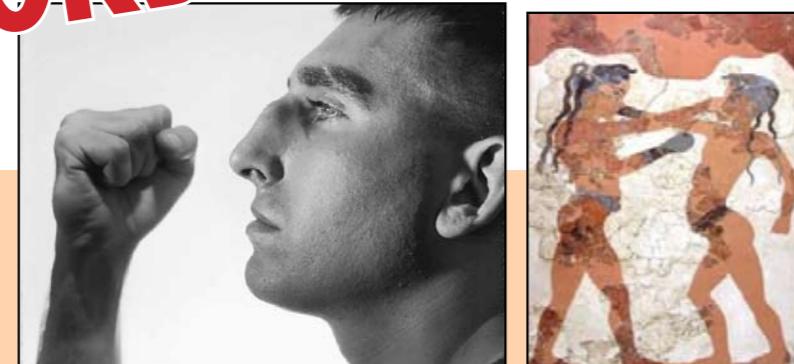
JESENSKI KROS

Pete i šeste razrede predstavljali su sljedeći učenici: Lino Vučić 6.e koji je osvojio prvo mjesto u pojedinačnom natjecanju u Splitu. Sedmi i osmi razred ekipno su osvojili drugo mjesto. Učenici koji su sudjelovali u ovom natjecanju su: Pave Sandro Tenžera 8. b, Josip Budić 8. c, Ivan Rinić 8. d, Marko Milardović 8. a, Marko Andrijić 8. a, Loris Mihić 8. b, Filip Veček 8. a i Toni Madunić 8. e.

ODBOJKA

Učenici su osvojili prvo mjesto u Splitu i drugo u Županiji. Nastupili su: Ivan Rinić 8.d, Ivor Abramović 8.d, Ivan Duje Bakota 8. d, Marko Mitrović 8. e, Toma Petričević 8. e, Nikola Polić 8.e, Karlo Delić 8. e, Josip Ivkošić 8. e, Toni Madunić 8. e, Josip Bešlić 8. c, Toni Madunić 8. e, Josip Bešlić 8. c, Miro Barić 8. b, Duje Antišić 8. b, Filip Rendić 8. b, Loris Mihić 8. b, Bruno Galic, 8. b.

BOKS BOŽANSKI SPORT

Boks je jedna od najstarijih sportskih vještina, a predstavlja borbu dvoje ljudi šakama radi dokazivanja premoći i snage. Poznat je od samih početaka civilizacije.

Stari Grci su prvi uveli određena pravila, boks načinili sportom te borbu šakama nazvali šakanje ili šaketanje (pukteuo). Prema grčkoj mitologiji, boks ima božansko obilježje. Smatra se kako ga je izmislio Apolon, bog Sunca, koji je ubio princa izvrsnog boksača Forvanta, jer se ovaj usudio izazvati boga.

Boks je borilački sport u kojem se protivnici slične tjelesne težine udaraju šakama na kojima su podstavljenе rukavice. Boks je plemenita vještina gdje je vrlo bitna mentalna snaga i koncentracija jer za vrijeme borbe treba stalno razmišljati o protivniku i načinu izbjegavanja ozljeda, a pri tome se pravilno kretati po ringu i ispravno disati.

Prva boksačka pravila novijeg doba potječu iz Londona gdje su u 18. stoljeću zabilježena pravila koja su definirala prostor za borbu, zabranjivala udarce glavom te udarce ispod pojasa.

Boks posjepšuje fizičko i mentalno zdravlje, a poboljšava i izgled i jača samopouzdanje, te se njime lakše riješiti i nakupljenog stresa. Često ga treniraju i žene jer potiče mršavljenje i zatezanje tijela. Uz boks redovito imam godišnje preglede srca, pluća, mjerjenje tlaka i masnoće u krvi.

Razmišljate li još uvijek koji je sport za vas? Možda je to boks - sport bogova.

Duje Antišić, 8. b

Ijestvici smrtnosti još uvijek je puno niže od mnogih neborilačkih sportova. Amerikanci su u časopisu Fight Sport objavili podatak da je u 2006. godini puno više smrtnih slučajeva bilo u američkom footballu (11), jahanju (23), motociklizmu, nego u boksu (10).

Iz svega ovoga ste mogli zaključiti da sam općenito ljubitelj sporta te da volim i treniram boks. Boks nije samo „tučarski“ sport, on zahtijeva veliku psihičku i fizičku pripremu. U boksu nije cilj samo udariti nekoga, cilj je nadmudriti ga, pokazati nekome da si bolji, jači, spremniji i vještiji. Ja sam boks izabralo sasvim slučajno. Promjenio sam bezbroj sportova, ali nigdje se nisam našao kao u boksu.

Boks mi je najdraži borilački sport jer je najpravedniji! Tko je to video tuči protivnika kad je na podu, dok je bespomoćan i ne može uzvratiti udarac?! Ja u boksu jednostavno uživam, koliko god treninzi bili naporni i koliko se god puta umorio - opet mi je želja da idem dalje, da postižem više. Osvojio sam broncu na državnom prvenstvu 2010. godine i bio državni prvak 2011. godine.

Nema veće sreće od kraja meča kad sudac digne tvoju ruku. Prije borbe srce tuče sve jače, ali kad padne prvi udarac sve prođe, nema više nikakve treme. Kad sam u ringu uvijek boksam kao da mi je zadnji put, tako dobijem još veći motiv za borbu i pobjedu.

Razmišljate li još uvijek koji je sport za vas? Možda je to boks - sport bogova.

Profesionalni boks jest opasan sport, rizik od ozljede i smrti uvijek postoji, no na

MODNI SAVJETI ZA LJETO

ODJEĆA I OBUĆA

Ovoga ljeta su u modi kratke jeans hlače visokog struka, koje stoje usko uz tijelo. Također se nosi cvjetni uzorak pa se on obično pojavljuje na širokim majicama i kratkim suknjicama. Na mnogim majicama je oslikana zastava Londona te se može naći na kratkim hlačama. Što se tiče kupačih kostima, dobro je izabrati boju suprotnu vašoj puti. Ako ste tamnoputi, bolje je izabrati neku svijetlu boju kako bi se stvorio kontrast. Već neko vrijeme starke su nezaobilazne i nešto što se mora imati. Prozračne su i udobne te su zato savršen izbor za ljetno.

KOSA I KOŽA

Tijekom ljeta posebno trebamo voditi brigu o kosi. Previše sunca ju može lako oštetiti. Ista stvar je i s kožom. Kako biste lakše potamnjeli, možete koristiti razne kreme za samotamnjenje. Za zaštitu od sunca, izaberite krema koja odgovara vašem tipu kože.

KOZMETIKA

Sa šminkom treba paziti jer se, naravno, razmaže u vodi. Ako baš želite u moru biti našminkani, kupite vodootpornu šminku. U modi su veselije boje olovke za oči. Prozirna sjenila sa šljokicama mogu istaknuti boju vaših očiju. Za usne preporučujemo bezbojno sjajilo da naglasi punoču vaših usana.

NAKIT

Za ovo ljetno imamo kolekciju raznovrsnih šešira. Možete ih kombinirati s laganim ljetnim haljinicama po mogućnosti veselih boja. Na ogrlicama se često pojavljuju mali fotoaparati raznih boja. Lijepo ih je kombinirati s malo širim ljetnim majicama.

Modne savjetnice:
Jelena Anić, Rina Balać, Moorea Kuvačić, Martina Malenica, 8. b

HIP HOP SPORT, UMJETNOST I NAČIN

Pozdrav svima koji vole sport, a i onima koji ne vole!

Mi smo osmašice Mirta i Martina. U osmom razredu, kada su ocjene važnije nego ikad, nama škola ipak nije na prvom mjestu. Za nas je to mjesto već odavno zauzeo ples. Hip hop treniramo već sedam godina.

Hip hop je pokret koji je započeo medu urbanim Afro-Amerikancima, Jamajkancima i Portorikancima u Bronxu, četvrti grada New Yorka, tijekom ranih 70-tih godina prošloga stoljeća. Nešto kasnije se proširio po cijelom svijetu.

Pokret se dijeli na četiri glavna elementa: repanje, DJ-anje, grafite i breakdance. Kasnije se iz breakdance koraka razvija vrsta plesa koja se zove kao i sam pokret - hip hop.

Podrijetlo izraza hip hop je nejasno, ali se pretpostavlja da su ga tako prozvali Francuzi početkom 80-ih.

Glazba na koju se ta vrsta plesa pleše je buntovnička glazba, često govori o nepravdi u životu i o ljudima. Tijekom širenja hip hopa u Americi su se otvarali klubovi u kojima bi se puštalа ta vrsta glazbe. Tu bi se često održavala natjecanja gdje bi se mladi plesači natjecali u plesu u grupama. Grupa plesača se zove crew. Postoje mnogi različiti stilovi kao što su

electric bougie, house, locking, popping... Za sve stilove traži se mnogo energije, truda i napornih treninga kako bi se koraci usavršili. Hip hop se često smatra nekakvim vandalizmom, upravo zbog toga što je nastao na ulicama, ali ljudi koji se bave tim plesom i shvaćaju ga ozbiljno znaju da je to umjetnost i da se treba cijeniti kao i svaka druga vrsta plesa.

Kako smo izabrale baš hip hop? Kao prvašice upisale smo plesnu školu i naučile sve vrste plesova od latino-američkih do hip hopa. Izbor je pao na hip hop.

Iskreno, prvi par godina treniranja bilo je samo iz rekreacije i zabave s dobrom ekipom i dobrim trenerom. Kako je vrijeme prolazilo, počele smo se zaljubljivati u taj ples. U ovih sedam godina ni same se ne sjećamo koliko smo nastupa imale: po školama, gradovima, otocima...

Ove godine smo prvi put bile na Državnom natjecanju „ESDU- Urban dance styles“. Postale smo juniorske prvakinja države! Naš trener Robi nam je velika podrška, sada vidimo da se naporno vježbanje, ali i poneka svađa s trenerom isplatila.

U plesnom klubu „Korak po korak“, u kojem treniramo, iduće godine ćemo

imati posao - vlastitu grupu koju ćemo trenirati za razne nastupe i natjecanja. Doista se radujemo tome jer smo stvarno uložile puno truda u ovaj klub. U našem klubu ima i nekih tradicija, a svima najdraža je plesna revija koja se održava svake godine u šestu mjesec. Na toj reviji klub prezentira svaku grupu s najmanje jednim nastupom. Prošle godine revija je bila na Šolti i bila je najbolja dosad.

Možete vi voljeti neki sport, ali ovo je ipak drukčije. Kada istinski volite ples, sve je drugo manje važno. Nakon samo pet minuta plesa zaboravimo na sve što se dogodilo tog dana u školi, na sve osobe koje su nas iznervirale, na sve svoje probleme. Samo se prepustimo glazbi. Ples je naša najveća ljubav. Zahvalne smo roditeljima što su nas upisali na ovaj sport. Zahvalne smo i prvim trenericama, Snježani i Karmeli, koje su nas naučile plesati. Najviše smo ipak zahvalne treneru Robiju bez kojeg ne bismo postigle ovakav uspjeh. Daleko smo dogurale, ali najbolje nas tek očekuje- Svjetsko prvenstvo u Poreču!

Nadamo se da smo vam barem malo približile koliko volimo ovaj ples, bilo da ga doživljavate kao sport ili umjetnost, može vam zaista promijeniti život.

**Mirta Paić, 8. c
i Martina Malenica, 8. b**

